

HIFK i Media

Jan-Henrik Myllyluoma

Examensarbete
Online Media / Film och Television
2014

EXAMENSARBETE	
Arcada	
Utbildningsprogram:	Online Media / Film och Television
Identifikationsnummer:	11853
Författare:	Jan-Henrik Myllyluoma
Arbetets namn:	HIFK i Media
Handledare (Arcada):	Tomas Träskman
Uppdragsgivare:	
<p>Sammandrag:</p> <p>I denna medieforskning granskar jag hur medierna rapporterar om ishockeylaget HIFK sedan år 2002 då jag blev nära bekant med laget. För att få reda på hur medierna rapporterar om HIFK har jag samlat material från bland annat Hufvudstadsbladet, Helsingin Sanomat och Urheilulehti. Dessutom har jag intervjuat sex nyckelpersoner. Sportreporterarna Filip Saxén (Hufvudstadsbladet) och Heikki Miettinen(Helsingin Sanomat) gav synvinklar från sina respektive mediehus. Från HIFK fick jag intervjuer av VD Jukka Valtanen, sportchef Tom Nybondas, chefstränaren Antti Törmänen samt lagkaptenerna Toni Söderholm och Arttu Luttinen. På basen av det insamlade materialet och intervjuerna har jag analyserat hurudan medierapportering om HIFK är. Har medierna lyckats i rapporteringen om HIFK? Har HIFK lyckats samarbeta med medierna på bästa möjliga sätt? Jag kom till den slutsatsen att alla parter har mycket att förbättra. Medierna borde skriva mera om själva spelet, medan HIFK kunde berätta mer för allmänheten. Samtidigt borde båda parter se över hur man kunde förbättra sin verksamhet och locka mera supportrar. Jag tror att även supportrarna kunde dra sitt strå i stacken.</p>	
Nyckelord:	HIFK, media, hockey, sensation, bränd, fans, våld, Stadi
Sidantal:	100
Språk:	Svenska
Datum för godkännande:	

DEGREE THESIS	
Arcada	
Degree Programme:	Online Media / Film and Television
Identification number:	11853
Author:	Jan-Henrik Myllyluoma
Title:	HIFK i Media
Supervisor (Arcada):	Tomas Träskman
Commissioned by:	
<p>Abstract:</p> <p>Let's play hockey! You are about to read a run-through on the media coverage of IFK Helsinki, mainly since 2002, the year I started following this unique sports club.</p> <p>IFK Helsinki (shortened as HIFK) is seen as the most respected ice hockey team in Helsinki and has a long tradition in Finnish sports culture. The brand "IFK" is considered as one of Finland's biggest. Ice hockey has been the main face of the club since the late 1960s, when Canadian player Carl Brewer arrived to the team. Other big names from the past are Matti Hagman, Ville Peltonen, Kimmo Kuhta and Mikael Granlund. In the 1990s IFK Helsinki renewed the club's brand and became famous for its scary beast logo. Today the original IFK-shield is again used as the primary logo. The Canadian style of hockey and electric rock music are a big part of the club's identity. IFK still (as of November 2014) play their home games at the legendary Ice Hall in Helsinki. The media coverage of the team is as exciting as the game inside the rink, just one reason why I decided to have a look at it.</p> <p>I did interviews with 1.the club's CEO Jukka Valtanen 2.manager Tom Nybondas 3.head coach Antti Törmänen 4.players Toni Söderholm (captain) and Arttu Luttinen (vice-captain), plus the leading hockey journalists of Helsinki, 5.Filip Saxén (Hufvudstadsbladet) and 6.Heikki Miettinen (Helsingin Sanomat), all great value for the research.</p> <p>I hope this research will give sports journalists and hockey fans a great reading experience and something to think about. There is always room for discussion and development.</p> <p>The ice hall is my second home and HIFK hockey is my passion. Welcome to the jungle! Jan-Henrik</p>	
Keywords:	HIFK, media, hockey, sensation, bränd, fans, våld, Stadi
Number of pages:	100
Language:	Swedish
Date of acceptance:	

OPINNÄYTE	
Arcada	
Koulutusohjelma:	Online Media / Elokuva ja Televisio
Tunnistenumero:	11853
Tekijä:	Jan-Henrik Myllyluoma
Työn nimi:	HIFK i Media
Työn ohjaaja (Arcada):	Tomas Träskman
Toimeksiantaja:	
<p>Tiivistelmä:</p> <p>Tutkimuksen tarkoitus on saada selville miten media raportoii Helsingin IFK:n jääkiekkoyoukkueesta, lähinnä vuodesta 2002 lähtien. Tutkimustani varten keräsin materiaalia muun muassa seuraavista medioista: Hufvudstadsbladet, Helsingin Sanomat ja Urheilulehti. Tämän lisäksi haastattelin kuusi avainhenkilöä. Urheilutoimittajista Filip Saxén (Hufvudstadsbladet), Heikki Miettinen (Helsingin Sanomat). HIFK:n organisaatiosta haastattelut antoivat toimitusjohtaja Jukka Valtanen, urheilutoimenjohtaja Tom Nybondas, päävalmentaja Antti Törmänen, sekä joukkueen kapteenit Toni Söderholm ja Arttu Luttinen. Kerätty mediamateriaali ja haastattelut antoivat pohjan analysoinnille. Millaista mediaraportointi IFK:sta on? Ovatko mediat onnistuneet raportoinnissaan? Entä miten IFK tulee toimeen median kanssa? Löytyykö parannettavaa? Päädyin tutkimuksessani siihen tulokseen, että kaikilla osapuolilla on peiliin katsomisen paikka. Mediat voisivat kirjoittaa enemmän pelistä, kun taas HIFK voisi antaa avoimempia ja kiinnostavampia vastauksia medioille. Lisäksi mediat ja HIFK voisivat miettiä periltä pohjin miten parantaa toimintaansa, jotta kiinnostus medioita ja seuraa kohtaan olisi paras mahdollinen. Fanit ja kiekkoyleisö on vaativa, myös he voisivat yrittää vaikuttaa enemmän HIFK:n kehitykseen ja siihen miten media raportoii. Lisää avointa keskustelua tarvitaan.</p>	
Avainsanat:	HIFK, media, kiekko, sensaatio, brändi, fanit, väkivalta, Stadi
Sivumäärä:	100
Kieli:	Ruotsi
Hyväksymispäivämäärä:	

INNEHÅLL / CONTENTS

1	Introduktion.....	14
1.1	Första kyssen.....	14
1.2	HIFK i backspegeln.....	15
1.3	HIFK i mediekarusellen.....	16
2	Processen.....	24
3	Metoder.....	25
4	Kvalitativa intervjuer.....	30
4.1	Frågor och svar samt analys av svaren på respektive frågor.....	30
4.1.1	<i>Hur har medierapporteringen ändrats med tiden?.....</i>	<i>30</i>
4.1.2	<i>Hur skrivs det ur HIFK:s spelares och laglednings synvinkel? Hur påverkar det?..</i>	<i>37</i>
4.1.3	<i>Vad anser HBL och HS sportreportrar om HIFK-rapporteringen?.....</i>	<i>46</i>
4.1.4	<i>HBL vs HS i medierapporteringen om HIFK.....</i>	<i>50</i>
4.1.5	<i>HIFK vs. Jokerit medierapportering.....</i>	<i>53</i>
4.1.6	<i>Hur skrevs det om incidenten 1.9.2012?.....</i>	<i>58</i>
4.1.7	<i>Vad kunde göras bättre?.....</i>	<i>63</i>
4.1.8	<i>Framtidsutsikter.....</i>	<i>68</i>
4.1.9	<i>Bakgrund: hurudant lag är HIFK?.....</i>	<i>72</i>
4.2	Sammanfattande analys av intervju svaren.....	76
5	Ett urval av artiklar och analys av dessa.....	78
6	Förbättringsförslag.....	82
6.1	Förbättringsförslag för medierapporteringen.....	82
6.2	Förbättringsförslag till HIFK.....	86
7	Slutdiskussion.....	88
8	Utmaningar.....	90
9	Fortsatta forskningsförslag.....	91
	Källor.....	93

FÖRORD

LET'S PLAY HOCKEY!

På med skridskorna och in i rinken! Jag valde att skriva om ishockeylaget HIFK:s medierapportering eftersom det sägs att HIFK är ett av Finlands största varumärken. Så vitt jag vet har det inte tidigare forskats inom detta unika ämne. HIFK har funnits inom hockeyn sedan 1960-talet och blivit känt för sin kanadensiska spelstil, sina trogna fans och sin ständiga cirkus: segrar och skandaler. Helsingfors enda ishall på Nordenskiöldsgatan har sett spelare komma och gå: Carl Brewer, Matti Hagman, Pertti Lehtonen, Jan Caloun, Kimmo Kuhta, Ville Peltonen och Mikael Granlund för att nämna några. HIFK har utan tvekan förekommit i media både på gott och ont; tidningar har sålts och säljs med stora rubriker. Vad anser spelare, chefstränaren, verkställande direktör, sportchef och huvudstadens ledande hockeyjournalister om ståhejet? Hur kan man utveckla verksamheten? Vad kan en bättre liga och hall betyda för medierapporteringen om HIFK? Glöm plasten och välj det äkta.

För mig blev HIFK större än livet tack vare vår grannfamilj och min klasskamrat. De omkom i tsunamin år 2004. Den absoluta kärleken för HIFK fann jag otroligt nog först 26.3.2012 när jag vandrade in på mina favoritplatser B3 rad 2 plats 41-42 med min största idol, Hanna. Stadin Halli, HIFK-Jokerit Game 3, about 6pm.

Tervetuloa, välkommen!

SYDÄN ON PUNAINEN

Halusin tehdä tämän työn HIFK:n mediaseurannasta koska sellaista ei tietääkseni ole vielä tehty. Sanotaan, että HIFK on yksi Suomen suurimmista brändeistä, mutta miten media raportoi IFK:n jääkiekkjoukkueesta? Hyödynnän kolmen H:n motivaatiota: HIFK, Henskari (minä) ja idolini Hanna, joka sai minut lopullisesti innostumaan IFK:sta. HIFK on vuodesta 2002 ollut suurin intohimoni. Tunnen, että IFK:n otteluissa

edustan tsunamissa vuonna 2004 menehtynyttä naapuriperhettämme ja luokkatoveriani. Vaikka seuraa ei aina haluaisikaan syystä tai toisesta kannattaa, sytyttää se tavalla joka herättää toimimaan. Olen kouluni takia luonnollisesti kirjoittanut työn ruotsiksi, mutta on mahdollista, että työ käännetään kokonaisuudessaan suomeksi. HIFK on tunnetusti avoimesti kaksikielinen seura, joten ruotsiksi kirjoittaminen tuntuukin tässä yhteydessä erittäin sopivalta. Olen työssäni mahdollisimman objektiivisesti ja kriittisesti yrittänyt selvittää miten HIFK:sta puhutaan mediassa ja toisaalta miten HIFK-perhe tulee toimeen median kanssa.

Nyt jos koskaan on hyvä tutustua toiseen kotimaiseen ja lukea lopputyöni. Stadi on Punainen.

SPELSTIL

Med respekt för HIFK:s nummer nio är forskningen indelad i nio delar.

Språket jag använder är till stor del inspirerat av sportjournalistik, stadskultur och bloggande. Genom sin stenhårda attityd och underbara ”stadin slangi” gjorde den extremt coola HIFK-anfallaren Kimmo Kuhta ett bestående intryck på undertecknad. ”Kille” fick mig att utveckla en egen version av dialekten i Helsingfors. Eller vad sägs om ”läste texten men den va(r) helt skruba, träffade tjejen men hon va(r) helt schluba”. För att göra ett ”buli” intryck på mina främsta målgrupper (se följande sida) kör jag med en skrivstil som till och med väcker sjusovaren i stan. Här en ordlista för dig som växt upp på vischan:

söde=söt, kapten Toni Söderholm

buli=stort

snadi=liten

skruba=dålig

schluba=lam

snygee=fint

dumpa=lämna, slänga iväg

snöge=snö

spada=spade

handu=hand

staga=klubba

byyri, kaappi=mål

skode=skott

magee=tuff

breno=stämning

flabari=biljett

tsetti=säsongskort

tsiiga=titta

vekka=bort

skulata=fungera

spiida=köra hårt

bilika=bil

tsygä=cykel

gimma=brud

maga=HIFK Magazine, mage

tsirbula=söt tjej

spåra=spårvagn

laru=drumsö

meikku=mejlans

stadi=där spåran och metro kör

stadin halli, pyhättö, nordis, nordari, petoluola=ishallen

kollit=HIFK:s A-juniorer

stadin kingit, petolauma, edarit=HIFK:s representationslag

Yläkerta huutakaa meille.

Stadin Kingit IFK.

FÖR VEM?

Jag tillägnar denna unika medieforskning i första hand

- 1) hela HIFK-familjen
- 2) min största idol Hanna, som fick mig att vilja utveckla både medierna och ”Stadens Stolthet”.
- 3) alla hockeyintresserade.

Jag är nöjd om sportjournalister uppskattar detta arbete. All slags feedback är mer än välkommen.

Jag hoppas kunna öppna portar och sätta fart på diskussionen som behövs för utveckling inom sportjournalistik och HIFK:s verksamhet. Vem som helst får gärna bli inspirerad och anpassa innehållet till sitt eget intresseområde. För mig är sport och musik oslagbara kategorier.

HIFK är aktivt inom många grenar: ishockey, fotboll, bandy, handboll, innebandy och friidrott. Jag väljer att koncentrera mig på hockeyn, Finlands nationalgren. Den mest älskade och omtalade grenen, eller hur?

Undertecknad blev hakad på hockeyn i februari 1994 när Lejonerna för första gången var glödheta och förlorade endast en period i vinter-OS i Lillehammer. Med skridskor på fötterna är det svårt att stå stilla. Fotboll kan vara riktigt trist ibland, även om jag älskar den också. Ingen sportgren är lika laddad som hockeyn. Ingen kan väl på allvar påstå att ett VM-guld i fotboll skulle slå högre än Den Glider In i Globen 1995. Tre mål av 20-åringen Ville Peltonen glöms aldrig. Mikael Granlunds zorrosmål i VM 2011 sitter fastklistrat i våra minnen för evigt. Legender lever vidare. Jag hoppas denna forskning lever vidare.

Full fart framåt,
håll tätt bakåt!

Jan-Henrik

Meillä oli hauskeempaa.

1 INTRODUKTION

1.1 Första kyssen

Efter att hela 1990-talet hejat på Åbolaget TPS (Turun Palloseura) tack vare Saku Koivu och min granne var jag 2002 beredd att välja ett lag nära mitt hem. Esbo Blues tände inte alls, bussresan till Hagalund var krånglig och Jokerit från ”Hesa” var irriterande redan på grund av de oändliga dusterna mellan Jokerit och fenomenet TPS från Åbo. Kvar blev alltså bara ett alternativ. När jag med pappa den 21 september 2002 åkte buss direkt från norra Esbo till Nordenskiöldsgatans ishall kunde jag inte ana vad som väntade: meningen var bara att av intresse för första gången åka på HIFK:s hemmamatch tillsammans med pappa. Jag tänkte inte alls på att HIFK var tvåspråkigt. Jag visste bara att ishallen var förnyad i HIFK:s färger och att laget gjorde reklam i dagstidningarna (HS och HBL) på båda språken. ”Tervetuloa uudistettuun Petoluolaan ” löd reklamen i Helsingin Sanomat. Väl framme i ishallen stötte jag genast på HIFK:s ”bränd”, någon hade mått dåligt i korridoren. Musiken med AC/DC – Give It Up dånade före matchen mot Tammerforslaget Tappara. Alla Ishallens stolar var förnyade i HIFK:s röda färg, juniorerna jublade ”jee uudet tuolit” (nya stolar). På den splitternya Sony-Jumbotron snurrade Elvis Presleys remixvideo ”A little less Conversation.”

Något var ändå på tok. Lamporna i hallen tändes inte, matchen fördröjdes. När spelet äntligen kom igång gick Tappara snabbt upp i en 0-3 ledning och HIFK valde att byta ut sin förstemålvakt och ”förstärkning” Tom Draper. In i målet kom unga Timo Laaksoharju. När Tappara i andra perioden ledde 0-6 försvann stora delar av HIFK-fansen. En stor besvikelse för pappa och mig som uttryckligen kommit för att ens en gång se HIFK spela. Pappa muttrade till. Tappara förde spelet men när HIFK fick några tröstmål började en röst från ”Sörnäs slum” ropa ”Tappomieellä IFK”. Denna röst bar igenom hela slutskedet av matchen och plötsligt steg stämningen: HIFK var bara några mål ifrån och när de stora arga katterna fick Finlands Manchester att svaja med 7-6 slog jag ”high five” med en okänd ung man bredvid mig. Matchen slutade tyvärr (!) 7-7 efter att den blivande NHL-stjärnan Tuomo Ruutu gjort självmål. Efter matchen gick vi till Kotipizza nära ishallen. Medan jag njöt av den uppfräschande Tropicana-pizzan på Mannerheimvägen fattade jag beslutet: HIFK är mitt lag och ishallen mitt andra hem. Med kom pappa, mamma, storasyster...

Efter ”den första kyssen” har jag på plats sett lejonparten av HIFKs matcher, hemma och borta.

Jag har skrikit mig hes. Jag har spämt mig framför tv:n och vid radion. Jag har läst, lyssnat och beundrat den erfarne hockey- och radioreportern Uge Kojolas rapporter om laget. Jag har praktiserat för HIFK Radio, som var lagets radiokanal åren 2006-2009. Jag har intervjuat lagets spelare, hälsat på högsta ledningen, försökt göra intryck på HIFK:s vackra cheerleaders utan framgång, snackat HIFK med lagets radioreferent Harri Hinkkanen samt HIFK-TV:s Tomi Natri. Jag har bloggat om HIFK:s matcher på min egen webbplats. Jag har deltagit i den allmänna diskussionen på HIFK:s Facebook-sida. Jag har sökt jobbet som HIFK:s fanreporter på Koff Hockey. Allt för att HIFK ger mig inspiration och ishockey som ingen annan. Någon kan undra varför jag hejat eller hejar på HIFK med tanke på alla skandaler som kommit och gått. Jag ser något mer i klubben än det negativa. Jag ser det här arbetet som en möjlighet att forska i hur saker egentligen är, men framför allt som en stor möjlighet att påverka i både hur HIFK och medierna fungerar. Vem vill inte vara bäst?

Jag har provat på att sitta i Eteläpääty (på Hartwall-Arenan) och heja på Jokerit, men det gick som det skulle: inte min grej. Istället anmälde ”förrädaren” Kim Hirschovits våren 2008 att han lämnar ”ringettelaget” i öst och återvänder hem till Stadi. Med kaptenmärket (C) på bröstet fick han mig igen att älska IFK. På tre år lyfte tidernas gentleman Kari Jalonen, nuvarande chefstränare för landslaget, upp HIFK ur diket. När mästerskapet 2011 avgjordes firade jag det med hela HIFK-familjen, först i en fullkomligt röd lada (läs Barona Arena) i Hagalund, senare på en oförglömlig mästerskapskryssning. Efter sitt sjunde FM-guld har det gått väldigt trögt för HIFK men som min idol säger: det finns alltid hopp!

1.2 HIFK i backspegeln

På föreningens hemsida HIFK.org kan man läsa att IDROTTSFÖRENINGEN KAMRATERNA r.f. i Helsingfors är grundad 1897 av Georges Doubitsky och hans vänner på Svenska Reallyceum i Kronohagen.

HIFK står för Ihärdighet, Färdighet, Kraft och Kamratskap. I början blev föreningen känd för sin friidrott, fotboll och bandy. Sedan 1970-talet har hockeyn varit den överlägset ledande sporten inom föreningen. Inom hockeyn har HIFK har vunnit sju FM-guld, varav fyra sedan FM-ligan grundades 1975. Inom bandy har HIFK vunnit hela 17 guld. Hösten 2014 steg HIFKs fotbollslag till den högsta serien efter en paus på 42 år. Skådespelaren Åke Lindman är en av de kändaste fotbollsspelarna. I friidrott representerade Tommi Hartonen, som håller de finska rekorden i 100 m och 200 m, under sin aktiva karriär HIFK. Föreningen har kring 3 000 medlemmar och tackar för den lyckade verksamheten sina grenföreningar, aktiva medlemmar och sponsorer. HIFK Hockey har på sin Facebook-sida marknadsfört sig som ”Punainen, Stadilainen, Taisteleva, Kaksikielinen”. Det vill säga som ”Röd, från Stadi, Kämpande, Tvåspråkig”. Hösten 2014 fyllde HIFK 116 år.

1.3 HIFK i mediekarusellen

HIFK Hockey sägs vara Finlands mest påhejade lag och ett av landets största varumärken. HIFK Hockey är alltid under lupp i media, på gott och ont. När HIFK rör om i smeten är media genast på plats. HIFKs välregisserade ansikte utåt och hårda kanadensiska spelstil lämnar ingen oberörd. Färgerna röd vit och blå, den anrika ishallen på Nordenskiöldsgatan, den legendariska speakern Micke Stenberg och den noggrant utvalda rockmusiken är bara en del av chokladkakan. HIFK lockar publik runt om i landet och väcker ofta de hetaste kaffepausfrågorna. Var det en ren tackling? Var det en hämnd? Vem är skyldig? Vad sade HIFK-tränaren till sin kollega i motståndarbåset? Vad har hänt när HIFK inte längre tacklar och slåss? Ser man på, är gamla hårda HIFK här igen?!

Även de enbart spelmässiga sakerna får uppenbarligen också mycket publicitet. HIFK har ett enastående intresse hos finländare, till och med utomlands. Hockeygurun, äkta helsingforsare, ärkefiendens supportrar, mamma och jultomten. Alla vill veta med vilka kort HIFK spelar, hur och varför! När IFK senast våren 2011 vann guld kan man otroligt nog säga att både det anrika laget och media endast koncentrerade sig på hockey. Ett osannolikt fenomen för ”Stadens Stolthet” kan man gott säga med glimten i ögat.

Annat var det i april 1998 då spelarna, med den före detta busungen Jere Karalahti i spetsen, på bastulaven söndrade den ärorika Kanada-bucklan som mästarna får. ”Hur tacks ni?” frågade dåvarande HIFK-ordförande Frank Moberg i en audiointervju (Urheilusanomat 30.9.2013). Moberg är en legend och mediernas älsklingsbarn. Det sägs att sex säljer och HIFK är definitivt mediesexigt i alla kategorier. HIFK-familjen har fått stå ut med pinsamma nyheter. Det har rapporterats och ryktats om allt från på förhand planerade slagsmål till droger och sex. Med en grogg i näven kan man konstatera att få män lyckats husera i HIFK utan skandaler. Verkställande direktör Frank Moberg (1987-2001) är definitivt en av de som blivit titulerad ”skandalernas man”. Följande VD Pentti Matikainen (2001-2008) var ute på minst lika hal is. Chefstränaren Bob Francis hade alkoholproblem och fick sparken från HIFK julen 2006, efter att ha tränat laget endast ett halvt år. Medierna skrev stora rubriker, inte minst för att HIFK krävde skadestånd av Francis. Ett år tidigare stack den meriterade chefstränaren Dave King till ryska KHL utan att ha tränat HIFK en enda match! Det talades om ogiltigt kontraktsbrott. Diskussionen gick het i stan sommaren 2012 då Petri Matikainen, bakom ryggen på HIFK, plötsligt gjort kontrakt med ett KHL-lag (HS 19.7.2012). Är man störst i stan (läs Finland) så är man det: inte konstigt att HIFK kallas för Stadens Kungar. ”Det finns bara ett lag i ’stan’... I Helsingfors finns det flera”, brukar IFK:s radiokommentator Harri Hinkkanen säga.

Redan under min första HIFK-säsong märkte jag hur media ivrigt behandlade HIFK, speciellt den mångfacetterade relationen mellan HIFK och lokalkonkurrenten Jokerit. När Jokeritspelaren (före detta HIFK) Toni Sihvonen i februari 2003 fult körde över IFK-löftet Tuomo Ruutu med en knäackling, som ledde till att Ruutu var ur spel resten av säsongen, bröt ett aldrig förr skådat krig ut mellan HIFK och Jokerit. HIFK:s dåvarande chefstränare Alpo Suhonen beskyllde Jokerits Raimo Summanen (chefstränare för HIFK 1997-1999 samt 2013-2014) för hetsjakt på HIFK:s spelare. Medierna var på sin vakt. MTV3 bjöd in den dåvarande Jokerit-kaptenen Ville Peltonen till sin studio för att berätta hur det skedda var möjligt.

Efter några lugnare år och nästan tio år senare smäller det igen, tio gånger värre. Lördagen den första september 2012 blir samtidigt både den värsta dagen och en vändpunkt i finländsk ishockey, hela hockeyvärlden skakas av misshandeln. Jokerits hårdhandske

Semir Ben-Amors påhopp på IFK-kaptenen Ville Peltonen har ingen i landet kunnat missa. Var det ett planerat påhopp? Antagligen, trots att Jokerit ännu heller (läget 24.11.2014) inte medgett det. ”Alla vet” att Ben-Amor misshandlat Peltonen, slagit denne medvetslös på isen, hamnat i polisförhör och tagit rollen som syndabock. Media gav sina synpunkter på incidenten men ingen kunde bevisa att påhoppet var planerat. (PAF Blog 3.9.2012)

Allt tyder på att:

1. den dåvarande Jokerit-spelaren Jarkko Ruutu är en av de stora bovarna. Genom sina otaliga lurendrejerier och fula tacklingar i rinken skapade han det senaste och hittills överlägset största kriget mellan HIFK och Jokerit.
2. Semir Ben-Amor blev utvald av Jokerits ledning för att slå ner den enligt Jokerit irriterande IFK-ikonen Ville Peltonen, som började sin karriär i HIFK i 90-talets början, vann FM-guld i Jokerit 2002 och är son till en annan IFK-legend, Esa Peltonen.
3. Ben-Amors påhopp är ett tecken på att hatet mellan HIFK och Jokerit gått för långt och att det måste bli ett slut på det. Det medgav även HIFK:s ordförande Timo Everi till medierna hösten 2013. Samtidigt ryktades det om att kriget fått mera kryddor på nattklubbar där HIFK:s och Jokerits spelare träffats.

Hur mycket är sant? Svårt att veta, lättare att spekulera. Hockey-Finland väntar fortfarande (24.11) på att någon skall stiga fram och berätta. Ingen har ännu heller gjort det. I samma veva beslöt Sanoma och dess dotterbolag Helsingin Sanomat att sluta sponsera Jokerit och ishockey för ett tag framöver (HS 11.9.2012). I oktober 2013 kunde man dock igen se Hesaris text målad på sargen i Barona-arenan i Esbo. ”Rispektiä” (respekt) har Hesaris slogan varit sedan dess.

Alla tiders brutalaste hockeyvåld är ett faktum och offret är inget mindre än den finländska guldhjälten Ville Peltonen, som stod för tre mål i den mytomspunna VM-finalen mot Tre Kronor i Globen 1995. Ta en tidsresa till september 2012 och ishockey framstår i media som smaklöst och ansvarslöst.

Endast ett halvt år senare i februari 2013 fattar diskussionen om hockeyvåldet eld. Ville Peltonen, som just försökt komma över trauman från september, faller platt på isen igen! En lindrig hjärnskakning och en på övre tre månader lång vistelse på sjukhus är

följden. Den här gången handlar det inte om ett brutalt påhopp utan om en ”ren” tackling eller brist på respekt för medspelare, anser man i media (se tabell inklusive HS-reporter Heikki Miettinen's åsikt om fallet). Det är en vacker vinterdag i februari 2013, HIFK och Jokerit spelar ett efterlängtat derby i en slutsåld ishall, matchen som skall kröna alla barnfamiljers sportlov. Peltonen skrinna med fart in i sargkanten. Han är i en dålig ställning då Jokerits Markus Nordlund, som inte är känd för några rackartyg, tacklar Peltonen rakt i nacken med påföljden att nyvärvade HIFK-chefstränaren, den omtalade Raimo Summanen stiger fram och skriker ett antal ”vackra” ord till sin kollega Tomi Lämsä i Jokeritbåset.

Summanen kallar Lämsä manshora och hotar med stryk och hämnd. De inhemska medierna säljer på detta de kommande veckorna och diskussionen om hockeyvåldet i Finland blåser upp igen (HS 27.2.2013). Om man skulle göra en luftballongskorg av ”incident Peltonen” skulle hela den finska befolkningen få plats på resan och den resan pågår definitivt ännu. Inte nog med detta...

Ett halvt år senare smäller det igen! Den här gången är det just Summanens utlovade hämnd mot Jokerit som är påklistrad på den nya ”skyddsrinken” i ishallen. I slutet av sommaren, det vill säga under försäsongen, hamnar HIFK under lupp i medierna när sportchefen Tom Nybondas, som i sista hand ansvarar för lagbygget, väljer att ta in en renodlad hockeypolis från Nordamerika, det vill säga en spelare som sällan har något med själva spelet att göra. En hockeypolis är en spelare vars huvuduppgift är att skydda sitt egna lags spelare och svara med knytnävar vid behov. HIFK lugnar media och hockeyfolket genom att säga ”han kom hit för att spela hård och ärlig hockey”. I själva verket visste media och vårt hockeytokiga folk vad det var frågan om. Hockeypolisen Trevor Gillies kom hit för att hämnas på Jokerit och främst då Jarkko Ruutu, som anses vara roten till allt det onda mellan HIFK och Jokerit.

Om man får tro den före detta IFK-anfallaren Kimmo Kuhta finns det fler bovar i härvan. ”En soppa blir inte till med bara en man” ansåg IFK-ikonen Kimmo Kuhta i en radiointervju (Urheilusanomat 21.9.2013). I samma intervju påminner Kuhta om att det fortfarande slår gnistor mellan HIFK och Jokerit. Snackat kring ”rinkarnas svin” Gillies och Ruutu gick het hela hösten 2013. Hur är det möjligt att Trevor Gillies är skadad och inte spelar i andra matcher än i matcherna mot Jokerit? Får Jarkko Ruutu fortfarande spela hur han vill i Jokerit-skjortan? Jokerit-fansen ville veta varför Ruutu får hårdare

straff än andra spelare. Är Ville Peltonen redo att gå vidare eller vill han ge Jokerit tillbaks för gammal ost?

Vems vilja det än var sker det den 18 oktober 2013. Gammal ost så det stinker om det. Ruffingen Trevor Gillies, som genom sina svinaktigheter skadat flera spelare i NHL, har hittills spelat endast i säsongsöppningen mot just Jokerit. Efter det har han varit skadad eller ”skadad”. HIFK spelar mot Jokerit fredagen 18.10.2013, en efterlängtd match. Den första för säsongen i den igen förnyade ishallen och den nästsista i ishallen, innan Jokerit flyttar till den ryska KHL-ligan. Vad händer? HIFK meddelar att Gillies är redo för spel. Hallen är slutsåld, stämningen på topp, ölet säljer. Hufvudstadsbladets sportsidor förbereder sig redan på förhand på det värsta tänkbara: Kommer Gillies idag att slå till, undrar Filip Saxén.(HBL 18.10.2013)

IFK utjämnar matchen, 1-1 på resultattavlan. Allt går lugnt till ända tills den omtalade chefstränaren Raimo Summanen tittar på Trevor Gillies med mördarblick, kamerorna fångar ögonblicket. HIFK:s nummer 51 Gillies hoppar in på isen, spelar ca 8 sekunder, gnabbas med en viss spelare nummer 25 och till slut händer det. ’TG51’ slår till Jarkko Ruutu med sin vänstra knytnäve, som följande dag i media får namnet ”sucker punch”. Ruutu faller ner på isen, Gillies åker ut, HIFK-fansen buar åt Ruutu som anses spela till det hela med lite extra. På periodpausen berättar de mest erfarna HIFK-fansen för mig att hämnden var ett måste.

Följande dagar är medias samtalsämne nummer ett igen: våldet inom ishockey och framför allt inom stora stygga IFK. Media börjar tillsammans med andra chefstränare och hockeypampar kräva att Gillies skall skickas hem därifrån han kom och att all slags våld inom ishockey måste förbjudas. Däremot väljer TV-fyrans studiomannar den farliga vägen. De bjuder modigt nog in Gillies i studion (19.10.2014) som så klart försvarar sin huvudlösa hämndattack mot Ruutu och menar att finländare inte förstår sig på hårda rediga hockeyspelare. Ur samhällets grundvärdens synvinkel kan man anse att Fyrans sportstudio med Aleksi Valavuori i spetsen betar sig ansvarslöst, smaklöst. Vem som helst som är väluppfostrad kan tycka att Nelonen gör bort sig då kanalen ställer sig på Gillies sida, som tydligt njuter av situationen, att berätta hur duktig han var när den före detta HIFK-spelaren Jarkko Ruutu fick stryk. ”Han har skadat så många spelare under sin karriär att han förtjänar det, jag skulle göra det igen”, säger Gillies i sin glänsande kostym till Nelonen. Videointervjun kan ses här:

<http://www.istv.fi/liigamaalit/vid-1288611393291.html> (IS TV 19.10.2013). De följande dagarna har Filip Saxén mycket att skriva om i HBL Sport, redaktionen kunde gott kallas för HIFK Sport. Gillies kaffemugg blir enligt rykten den mest sålda muggen i ishallen.

Även hösten 2006 fick HIFK och Jokerit mycket uppmärksamhet när lagen valde att skaffa in hårdhandskar för att bjuda publiken på renodlad boxning lagen emellan, IFK-spelaren Pasi Nielikäinen och Jokerit-spelaren Ryan Van den Busche fick då stå för evenemanget. Vare sig man apade efter Nordamerika eller inte försökte HIFK och Jokerit marknadsföra huvudstadshockeyn genom våld. Dåvarande HIFK- vd:n Pentti Matikainen kommenterade barskt till MTV3 Tuloruutu (5.10.2006) att ”politiker borde koncentrera sig på viktigare ärenden. Detta var bara lite gnabb mellan två karlar i en sluten rink med noggranna regler”. Gemensamt för alla dessa incidenter är att såväl media som polisen och politiskt viktiga personer har varit inblandade, president Sauli Niinistö en av dem. I sitt november-nummer (9/2014) frågar Jääkiekkolehti den nye sportministern Carl Haglund om det redan finns en plan inom riksdagen för hur man ska gå till väga om hockeyvåldet igen kommer upp. Ja, det räckte inte länge. En vecka efter att tidningen utkommit blir en domare slagen i skallen av en pappa under en juniormatch i Esbo (Iltalehti 2.11.). Otroligt nog är HIFK inte inblandat. Däremot var så fallet tidigare i höst när HIFK:s C-juniorer spelade en match mot ett kanadensiskt lag: matchen avbröts av domaren efter att ett fullständigt gruppslagsmål brutit ut (Helsingin Sanomat 28.8.2014).

Slagsmål och våld har alltså sorgligt nog alltför ofta under 2000-talet förknippats med HIFK.

Som tur är har det även handlat om positivare saker som till exempel IFK-ikonerna Kimmo Kuhta, Lennart Petrell och Ville Peltonen. FM-guldet 2011 är förstas grädden på tårtan. Med tanke på klubbens trovärdhet och mediesynlighet, baserat på sportliga framgångar, var det livsviktigt att vinna ett mästerskap efter 13 magra år. Likaså våren 1998, efter 15 magra år. Före det hade man hela 1990-talet kämpat om en plats i solen i skuggan av två storklubbar. Hela landet talade om de klassiska duellerna mellan giganterna Jokerit och TPS. En maffig grej alltså för HIFK att påsken 1998 vinna FM-guld hemma i Stadi, säsongen då Jokerit i stor stil skulle kamma hem sitt femte mästerskap på 1990-talet i sin splitternya arena. Meningen var att även HIFK skulle flytta till Hart-

wall-arenan. Istället valde man efter många om och men att stanna kvar i ishallen. Det är allmänt känt att Jokerit ogillade det, åtminstone till en början och beskyllde HIFK för kontraktsbrott, samt Helsingfors Stad för att ge HIFK ishallen i bruk ”gratis”. Det är svårt att hitta trovärdigt material om fallet på webben. Enligt nätsidan <http://viikkosanomat.fi/tag/ari-mennander/> kan man läsa om den eventuella HIFK-flytten till Hartwall-Arenan i den av sportreporter Ari Mennander skrivna boken ”Hjallis”, utgiven av bokförlaget Otava år 1997.

Med facit på hand kan man idag (24.11.2014) säga att det varit ett oslagbart beslut av HIFK att stanna kvar i ishallen: i odjursgrottan ”Petoluola” har man lyckats skapa en sådan identitet och atmosfär att det inte lämnar någon oberörd. Som bäst är stämningen förstås när det spelas heta slutspelsmatcher.

Hur HIFK skulle se ut om man valt att flytta till Hartwall-arenan kan man spekulera i. Skulle det spelas tekno på HIFK:s hemmatcher? Kanske. I ishallen har det endast spelats rockmusik sedan speakern Micke Stenberg, som suttit i ishallen sedan 1989, fått nog av kalinkor. Det sägs att en del av Jokerits supportrar bytt lag till HIFK då Hartwall-arenan i Ilmala (obs. inte Böle enligt äkta HIFK-fans) blev färdig.

Våren 1999 spelade HIFK igen i FM-ligans finalserie men förlorade mot TPS. Efter det tog det hela 11 år för IFK att ta sig till finalerna. Just därför kändes det extra bra att våren 2011 först slå ut Jokerit i en mytomspunnen kvartsfinalserie med 4-3 i matcher, alla sju matcher var slutsålda och stämningen därefter. Det sägs att HIFK-Jokerit-serien 2011 var alla tiders slutspelsserie.

I finalserien blev Esbo Blues däremot en krispigt stekt pannkaka. HIFK gav ingen chans åt sin lillebror. Istället målade IFK-fansen även ladan på landet röd, vilket fick mycket uppmärksamhet i medierna.

Vad skrek de 6 000 rödklädda? ”Toinen puoli huutakaa meille, Stadin Kingit IFK!”.

Vem gjorde tre mål i den sista finalen? Kapten Ville Peltonen, idag juniorchef för HIFK och assisterande tränare i landslaget. Efter den långa guldfesten sommaren 2011 skulle en ny dynasti börja. Alla var på strålande humör efter att både HIFK och Lejonerna firat guld efter en lång paus, 19-åringen Mikael Granlund var nyckelspelaren i båda fallen.

HIFK skulle bli Finlands ”nya Kärpät”, som medierna skulle prisa överallt. Hela organisationen, spelare, media och fans var beredda på att fira guld i ishallen de två kommande säsongerna. Tidningsrubrikerna skulle handla om IFK:s fina segrar och förnedringar av lokalkonkurrenten Jokerit. In hämtades en bunt av stjärnspelare inklusive IFK-ikonen Kim Hirschovits och den i Blues meriterade chefstränaren Petri Matikainen.

HIFK skulle dominera på alla plan, så blev det inte.

Turbulensen i HIFK började då kapten Kim Hirschovits fick lämna laget efter en jobbig höst 2011. Urheilulehti (24.10.2011) rapporterade om att chefstränaren Matikainen inte kom överens med Hirschovits. Man kan anse att detta var sant eftersom Hirschovits spelade bättre närmare jul. Turbulensen blev värre när Mikael Granlund tröttade ut sig efter en aldrig tidigare skådad medieuppståndelse. HIFK stapplade sig igenom grundserien och efter vissa förändringar i laget fick man fason på spelet. Våren och en ny efterlängtat kvartfinalserie mellan HIFK och Jokerit knackade på dörren. Tyvärr var det just då larmklockorna ringde i HIFK:s omklädningsrum. Enligt Urheilulehti (19.7.2012) hamnade nu chefstränaren Matikainen på kant också med de övriga nyckelspelarna, någon läckte information till Jokerit. HIFK var storfavorit i serien mot Jokerit. Före den första matchen tänkte jag att Jokerit är ett duktigt lag, om de ens lyckas vinna en enda match. De vann inte bara en match, de vann alla fyra. De stjärnprydda spelade på sin riktiga nivå endast i den andra matchen i Ilmala, men förlorade även då bittert på förlängning. Underbarnet Mikael Granlund blev hånad förr att ha missat två gyllene straffslag under samma säsong. HIFK:s säsong slutade i magplask och tvätteriets maskiner sattes igång. ”Häri från Tvättas” stod det på busshållplatserna.

Chefstränaren Matikainen valde nya spelare till sitt lag men istället för att segla med IFK-skutan i hamn lämnade han besättningen i sjönöd. Sommaren 2012 rapporterade kvällsblaskorna i kapp om att Matikainen i smyg gjort kontrakt med ett ryskt KHL-lag. Det talades om kontraktsbrott. Enligt Finska Notisbyråns nyhet var man i HIFK:s ledning förbluffade över det skedda (HS 19.7.2012). HIFK förde fallet Matikainen till rätten, som först hösten 2013 tog ett beslut i ärendet (HIFK.fi 17.9.2013). Hur som helst befann sig HIFK sommaren 2012 plötsligt utan en chefstränare. Man valde att ge jobbet åt Pasi Sormunen, som redan fungerat i föreningen. Valet visade sig vara en fullkomlig katastrof. Det visade sig vara början på den onda cirkel som varade ända till våren 2014.

2 PROCESSEN

Våren 2012 skulle vi presentera våra slutarbetsidéer. Eftersom jag studerat online media i tre år funderade jag först på att göra en utredning om hur man kan förnya webbsidor på ett kreativt sätt. Samtidigt följde jag aktivt med HIFK:s strapatser i slutspelet mot Jokerit. Eftersom HIFK och Jokerit liksom 2011 igen möttes kändes det som det var en fortsättning på något unikt. Min personliga coach Hanna väckte liv i alla minnen och alla tankar om HIFK som jag hållit undandömda sedan hösten 2002.

Misshandeln av Ville Peltonen gjorde mig bottenlöst ledsen. Samma höst tog jag beslutet att skriva om HIFK i media. Min första handledare Jutta Törnqvist visste hur mycket HIFK betyder för mig. Två oerhört dystra säsonger följde. Skandal efter skandal, förlust efter förlust. Motivationen för arbetet haltade. Först då chefstränaren Raimo Summanen fick sparken våren 2014 fick jag ny inspiration för mitt slutarbete. Jag behövde inte bli kvar och röra om i det gamla äckliga smaklösa utan kunde tänka på en total omstart, för både mig och HIFK. Jag fann iver i att forska hur det är när det går dåligt och när det går bättre.

Antti Törmänen, som var HIFK:s färska chefstränare, verkade vara ett så läckert och fräscht alternativ att jag inte längre kunde låta bli att göra slutarbetet. Han var liksom sista biten i pusslet. Sedan var det bara att åka på HIFK:s säsong avslutningskryssning och knyta kontakter. På M/S Silja Europa bytte jag åsikter med Törmänen om 1990-talet och presenterade mitt slutarbete. När han visade intresse för det och höll idén ”medierapporteringen om HIFK” fascinerande vaknade jag också själv upp. Dags att kavla upp ärmarna och börja jobba på allvar. Fotbolls-VM-tidningen jag gjorde våren 2014 fungerade som en bra träningsuppgift. Att göra en forskning om HIFK:s medierapportering har varit som att spela en lång grundserie i FM-ligan med 64 matcher. Finslipningen kan jämföras med slutspelet våren 2011. I slutet står HIFK och jag som segrare.

3 METODER

För mitt slutarbete har jag samlat in artiklar om HIFK från Hufvudstadsbladet under tidsperioden februari 2013-hösten 2014 och dessutom en del från Helsingin Sanomat. Utöver det har jag utnyttjat de sex intervjuer jag utfört. Det var otroligt givande och intressant att få möta alla dessa personer jag listar här nedan. Alla de intervjuade kom med sina egna åsikter. Sedan kan man förstås fundera på om allt som sades faktiskt var deras egna åsikter. Speciellt spelarna och Valtanen kom tydligt med egna åsikter.

Förutom intervjuerna och materialet från HBL och HS har jag utnyttjat mitt gedigna lager av sporttidningar som behandlar ämnet: HIFK Magazine 2002-2013, Jääkiekkolehti 1993-2014, Veikkaaja 2003-2012, Urheilulehti 2003, 2012-14, Urheilusanomat 2012-2014.

För mitt slutarbete intervjuade jag sju personer:

1. sportreporter Filip Saxén vid Hufvudstadsbladet
2. spelarna Toni Söderholm (nyvald lagkapten) och
3. Arttu Luttinen (nyvald vicekapten)
4. chefstränaren Antti Törmänen, ny i HIFK
5. VD Jukka Valtanen
6. Sportreporter Heikki Miettinen, Helsingin Sanomat
7. Sportchef Tom Nybondas (svarade per mail)

Filip Saxén valde jag för att han är en saklig och erfaren hockeyreporter, enligt mig Finlands främste. När jag nämnt namnet Saxén har jag fått som svar: han är jätteduktig och trevlig. Jag har läst Saxéns artiklar och kolumner sedan 2007. Saxén har skrivit flest av de artiklar jag samlat för mitt slutarbete. Redan hösten 2007 svarade han på en feedback gällande NHL-öppningsmatcherna i London. Förutom ishockey är Saxén speciellt kunnig inom cykling. Saxén var genast med på noterna då jag frågade om intervjumöjligheten i början av juni. Vi träffades i HBL:s utrymmen på Mannerheimvägen i slutet av juni. Saxén svarade med väntad passion och väldigt utförligt. Trots det borde jag ha utmanat honom en aning mera.

Toni Söderholm och Arttu Luttinen valde jag främst för att de spelat i HIFK sedan

2002 och har en lång erfarenhet av både spelet och media. Luttinen intervjuade jag redan i oktober 2008 då jag praktiserade för HIFK Radio (som tystnade efter några år) från sportjournalistlinjen i Degerö. Eftersom jag följt med HIFK noggrant sedan 2002 är Söderholm och Luttinen de spelare jag också följt med noggrannast. Under säsongsavslutningskryssningen våren 2014 diskuterade jag med Luttinen en lång stund om HIFK och media, då fick jag den känslan att han skulle vara ytterst lämpligt intervjuobjekt. Träffen med Grankullas guldson Söderholm och tvättakta helsingforsaren Luttinen lyckades tack vare e-post-kontakt med HIFK:s medieansvariga **Petteri Linnavalli**. Han frågade spelarna som direkt ställde upp. Linnavalli informerade mig om en lämplig tidpunkt och sedan sågs jag och spelarna i ishallens café i början av augusti. Spelarna var ytterst pigga på intervju trots att det var +32 grader ute. Som tur är hade de just kört ett svalkande träningspass på isen. Söderholm och Luttinen svarade på finska turvis väldigt proffsigt och var tydligt minst lika ivriga vid tillfället som jag. De båda två är de spelare i HIFK jag främst ser upp till. En intervju på 90 minuter gav väldigt bra svar gällande medierapporteringen om HIFK, lagets förflutna och framtid, spelet och livet utanför hockeyn. Jag ställde dem frågor från den ena ytterligheten till den andra för att få en så mångsidig uppfattning som möjligt. Efter intervjun fick jag höra att Toni Söderholm blivit vald till HIFK:s kapten och Arttu Luttinen till lagets vicekapten säsongen 2014-2015.

Följande dag, onsdagen 6.8.2014, blev det dags att intervjuar nye chefstränaren **Antti Törmänen**, före detta spelare och världsmästare i Lejonen 1995. Törmänen tillträdde sitt chefstränarjobb i HIFK i maj 2014 efter att Raimo Summanen fått sparken och Harri Rindell haft hand om slutet av säsongen. Före detta anfallaren Törmänen blev på 1990-talet berömd förutom för VM-guldet i Globen även för sin trippelguldsejour i Jokerit. Törmänen är Kiekko-Espoos junior och har även spelat hockey i Sverige. Efter sin spelarkarriär har han haft hand om Bluesjuniorer, Vaasan Sport (där han var ägare tills han blev HIFK:s chefstränare och Vaasan Sport steg till Ligan), vunnit guld som chefstränare i schweiziska Bern våren 2013 och jobbat som TV-kommentator för till exempel MTV Sport under hockey-VM 2013. Antti Törmänen anses allmänt som en gentleman med en fin bakgrund som spelare. Att han dessutom är ekonomimagister och lätt tillgänglig för media gör saken bara bättre.

HIFK:s sportchef Tom Nybondas meddelade i april 2014 att Törmänen är början på vad som ska vara ”slutet på turbulensen i HIFK” (Iltalehti 3.4.2014). Törmänen med sitt treåriga kontrakt skall föra HIFK till nya framgångar och fungera som en vägvisare för HIFK.

Intervjun med Törmänen löpte rätt smidigt trots att HIFK samma kväll skulle spela en enastående träningsmatch mot Blues i Söderholms hemmahall i Grankulla. Törmänen hade själv föreslagit tidpunkten som den enda som passade honom. Ett tecken på att när nya säsongen redan knackar på är att schemat för chefstränaren fylls snabbt. Törmänen hade först föreslagit ishallens korridor. Kommunikationsansvariga Linnavalli tyckte att vi bra kan sitta i kaféet. När jag väl satt i kaféet och väntade på Törmänen kom han och föreslog att vi skulle gå till Sonera Stadions lunchställe. Dit gick vi och satt en halv timme medan Törmänen åt tillsammans med något som verkade vara hans son. Törmänen var inte lika avslappnad vid intervjutillfället som han var då vi första gången träffades på avslutningskryssningen i maj. Törmänen tyckte nu före intervjun också att vissa av mina frågor inte var relevanta inför slutarbetet och att det vore handledarens sak att putsa dessa. Jag är av annan åsikt.

Filip Saxén har redan skrivit att Törmänen kanske bara är i HIFK för att göra bra ifrån sig och få en plats i KHL-Jokerit eller tvärtom, Jokerit är redo på att slå till om Törmänen misslyckas i HIFK eller alternativt lyckas. I båda fallen skulle det enligt Saxén vara lätt för Jokerit att ge ett anbud på Törmänen.

Jag valde Törmänen som intervjuobjekt eftersom jag tyckte det vore intressant att höra hur han upplevt HIFK:s medierapportering under åren han spelade i Jokerit, under tiden han tränade i Schweiz och nu inför säsongstarten då han själv ska lotsa laget till framgång. Om målsättningen inför säsongen teg Törmänen.

Torsdagen den 7 augusti 2014 träffade jag HIFK:s vd **Jukka Valtanen** på HIFK:s maf-figa kontor.

Stämningen var ytterst avslappnad. Jag blev välmottagen av HIFK:s reception och blev visad till kontorets caféutrymme där jag satt och väntade. När Valtanen väl kom var det rak på sak. Han visade attityd och passion från första början. Valtanen var väldigt intresserad av mitt slutarbete och berömde intervjutillfället efteråt via epost.

HIFK:s sportchef Tom Nybondas hann inte mitt i säsongsförberedelserna ställa upp för intervju men ringde schysst per telefon och lovade svara på mina frågor per mejl. Det gjorde han också, intressanta svar är bara förnamnet. Det lyser igenom att Nybondas är sig själv i svaren och det ger betydligt mervärde.

Heikki Miettinen från Helsingin Sanomat valde jag eftersom jag ville ha synpunkter även från ett finskt mediehus. Jag har läst Miettinen's rapporter om HIFK sedan hösten 2002. Miettinen gav mig en guld värd intervju i Sanomatalos café och mycket sådan information jag varken fick av Saxén eller HIFK.

Miettinen har jobbat som fast anställd sportjournalist på Helsingin Sanomat sedan friidrotts-VM 1983 i Helsingfors. Hans specialområden är nuförtiden uttryckligen ishockey och fotboll.

I boken Metodbok för medievetenskap (Ostbye et al. 2004) sägs det följande om kvalitativa intervjuer:

Vi kan få information som det annars kan vara svårt att få tillgång till.

Vi kan kartlägga processer och sociala relationer

Vi kan få kommentarer till och bekräftelse av data från andra källor

Vi kan prova egna hypoteser och kunskapsmodeller under intervjuens gång

Vi kan få tillgång till aktörernas samtalssätt och begreppsapparat

Vi kan kombinera metoden med andra kvalitativa och kvantitativa ansatser i intervjun och forskningsprojektet.

- Kirsten Ringdal (2001:134) kallar kvalitativa intervjuer för samtalsintervjuer. Hon påpekar att avsikten med sådana intervjuer är att hämta information eller bli informerad av intervjuobjektet istället för att mäta på förhand definierade variabler. Vid kvalitativa intervjuer är det vanligt att använda begreppet ”informant” om den som intervjuas. I begreppet ligger just ett erkännande av att forskaren ska informeras om insikter, värderingar och reflektioner som den intervjuade förvaltar.

Tabellerna nedan har jag fyllt med de sju intervjuades kommentarer, som enligt mig svarar på de nio nyckelfrågor jag valt att presentera.

- 1) Hur har medierapporteringen ändrats med tiden?
- 2) Hur skrivs det ur HIFK:s spelares och laglednings synvinkel? Hur påverkar det?
- 3) Vad anser HBL och HS sportreportrar om HIFK-rapporteringen?
- 4) HBL vs HS i medierapporteringen om HIFK
- 5) HIFK vs. Jokerit medierapportering
- 6) Hur skrevs det om incidenten 1.9.2012?
- 7) Vad kunde göras bättre?
- 8) Framtidsutsikter
- 9) Bakgrund: hurudant lag är HIFK?

4 KVALITATIVA INTERVJUER

4.1 Frågor och svar samt analys av svaren på respektive frågor

4.1.1 Hur har medierapporteringen ändrats med tiden?

För att få veta hur man kommit till nuläget är det viktigt att blicka tillbaka. På så sätt kan man lära sig av gjorda misstag och ta med sig det som varit lyckat. Historia anses fortfarande viktigt i dagens samhälle, även om det också kan ses som en belastning. Det skulle kännas dumt att blunda för det som varit, det sägs ju att nuläget inte finns utan historia. I dagens HIFK (läget 23.11.2014) finns det två spelare som kan berätta om det som varit, truppens mest erfarna spelare Toni Söderholm och Arttu Luttinen. De har hängt med sedan hösten 2002. Under 12 år hinner det hända och smälla. Just därför valde jag nuvarande kapten Söderholm och vicekapten Luttinen som intervjuobjekt, eftersom dessa två har en bred erfarenhet av att se, hur medierna fungerar från spelarnas perspektiv. Toni Söderholm har redan tidigare fungerat som IFK:s kapten och har därför erfarenhet av att uppträda inför media. Arttu Luttinen har varit en av HIFK:s ledande spelare, speciellt säsongen 2005-06 och då fått se hurudant det är att vara stjärna i FM-ligan. Medievärlden har som bekant ändrats mycket på ”bara” på tio år. Även om internet fanns år 2002 var den inte alls en lika stor grej som det är idag. Som exempel kom Facebook till Finland på allvar 2007 och HIFK öppnade sin egna Facebook-sida 2009. Idag är även mikrobloggservicen Twitter, Instagram osv. populära inom sportmedia. Min uppfattning är att hockeymedierna har vuxit medan recensionen också satt sin prägel, speciellt på dagstidningarna, som tvingats dra ner på mängden sportjournalister och speciellt hockeyjournalister. Ett mediehus som ”står på stället” finns väl inte. Att stå på ställe är ju tråkigt, man vill förnyas för att livet på så sätt blir intressantare, samtidigt som man hittar nya vägar att marknadsföra sig och göra pengar. Mångsidighet är säkert en nyckel till framgång, att kunna hålla i det inhemska men samtidigt ta det bästa av det internationella. Att ständigt fundera vad som är bra, vad som är dåligt. Att verkligen lägga allt på spel. Då kan slutprodukten bli unik. Har medievärldens alla förändringar lyckats? Hur skulle sportvärlden se ut idag utan några förändringar? Skulle vi ha tröttnat? Antagligen. Media är en sak som rör sig snabbt med vinden, därför valde jag denna fråga.

<p>Toni Söderholm, kapten HIFK</p>	<p>”Det har kommit fler nättjänster, antalet reportrar har ökat, det finns en bredare skara av reportrar.</p> <p><i>På frågan om hur HBL och HS följde med HIFK under Söderholms första säsonger i HIFK 2002-2003 och 2003-2004 svarar ”Söde” följande:</i> HBL och HS följde med noggrant, med lite mindre gäng än de gör idag, det var trevligt. Man blev bättre bekant med gänget. Man litade på att de inte börjar skriva vad som helst när som helst.</p> <p>Man har alltid kunnat samarbeta med medierna. Jag anser inte att vi skulle ha haft knapparna mot varandra. Jag tror inte att HIFK är desto ondare än andra. HIFK har kanske varit det, men tiderna har förändrats och människorna borde hänga med förändringen. Man spelar inte hockey på helt samma sätt som då någon gång (exempel: 1983 lär det ha gått väldigt hett till finalerna mellan HIFK och Jokerit). Mästerskap har inte under de senaste åren vunnits genom skrämsel. IFK måste alltid spela hårt, utan att vika sig en tum.” <i>Vicekapten Arttu Luttinen tillägger:</i> ”Vad det betyder har med åren förändrats något.”</p> <p><i>Vid diskussion om derbyt HIFK-Jokerit i december 2010 och Heikki Miettinen's negativa matchartikel:</i></p> <p>”Jag minns att han använde ordet antihockey, fast det inte alls var det. Det var annorlunda hockey än han (Miettinen) ville se just den kvällen.</p> <p>Luttinen tillägger ”Han mollade redan tidigare en match mot Jokerit som slutade 0-0 och avgjordes först på straffar.”</p>
<p>Arttu Luttinen, vicekapten HIFK</p>	<p>”Spelarna (i laget) ändrades inte så mycket (på 90-talet) som nuförtiden, man hade ganska bra koll, samlarkorten var viktiga. Jag läste spelrapporterna i Helsingin Sanomat, de kunde vara av annan åsikt än jag, de kunde se spelet på ett annat sätt än det jag själv gjort. Nuförtiden får man 10 minuter efter match all slags information om spelet. Det är bra för hockeyn att det intresserar.</p>

	<p>Tidigare hade reportrarna blockpapper. Idag har de bandspelare (läs digitala ljudinspelare), man lyssnar dem flera gånger igenom och försöker hitta ett saftigt budskap, vilket i och för sig är trist eftersom det vore kul att kunna vara så att man inte behöver tänka för mycket. Emellanåt är det kul att läsa när en spelare har sagt något ovanligare (till medierna).”</p>
<p>Jukka Valtanen, VD HIFK</p>	<p>”De egna mediernas betydelse och roll är stor (idag), den har vuxit... nya kommunikationsmedel har gett helt nya möjligheter till att dagligen hålla kontakt med IFK-familjen. Den (egna median) är viktig för oss och dess betydelse bara förstärks. Vi har även satsat på den. Vi anställde en ny person för det så att vi kan få levande bild oftare, vi har satsat mycket på det, kraften är stark. Ett exempel på det är förra våren då vi sökte en försäljningsassistent och satte en annons på Facebook och en länk till Staffpoint, vår goda samarbetspartner. Det är bra att professionella letar de passligaste kandidaterna och vi väljer av dem. På sju timmar hade 50 000 läst annonsen, som blivit delad 3500 gånger. Det berättar a) om brändets kraft och b) om de nya medlens möjligheter. Vi fick helt toppen ansökare till den posten. Informationen rör sig snabbt oberoende oss. Vi måste hänga med i förnyelserna.”</p> <p><i>Valtanen berättar om varför man i HIFK beslutade att sluta tidningen HIFK Magazine som tills sitt sista nummer utkom i över tio år, oavbrutet fem gånger i året.</i></p> <p>”Det fanns för litet av er (prenumeranter/lösnummerköpare). Vi ville att IFK:s publikation är av hög kvalitet, tryckt på papper av hög kvalitet. De ekonomiska realiteterna satte stopp för tidningen hur man än tar i beaktan underhållningsvärdet och övrigt, tiden bara körde förbi...”</p>

<p>Antti Törmänen, chefstränare HIFK</p>	<p>”Median har hängt med en lång tid. Idag ännu mer i och med internet och kommersiella tv-kanaler. Det är en stor del av detta jobb. Media är nuförtiden allt möjligt. En märkbar maktutövare som har möjlighet att styra människors beslutsfattande. Ett mycket kraftigt kommunikationsmedel.</p> <p>Medierapporteringen är ganska annorlunda förstås (än på 90-talet). Nu finns allt där, informationen sprids så snabbt, tidigare tvingades man vänta på fotoframkallning, idag får man fotot direkt till Twitter, Facebook, Instagram. Även spelaren kan sätta foton dit. Det har skett en stor förändring i vad människor förväntar sig.”</p> <p><i>Törmänen nämner som exempel att man som hockeysupporter tidigare måste vänta till följande dag för att få se det vinnande laget bada mästerskapsbastu.</i></p> <p><i>Medierapporteringen inom ishockeyn växte märkbart i volym efter Finlands första VM-guld 1995. Ishallar byggdes osv. Nya spelare och medföljare lockades till grenen.</i></p>
<p>Tom Nybondas, sportchef HIFK</p>	<p><i>Nybondas anser att medierapporteringen inte ändrats ett dugg sedan han anträdde posten 2008 från att ha haft huvudansvar för juniorerna i HIFK.</i></p>
<p>Filip Saxén, sportreporter Hufvudstadsbladet</p>	<p>”Det är viktigt att man inte fastnar i vad sportjournalistiken varit. Man behöver bara gå fem år bakåt så jobbade vi på ett helt annat sätt än idag. Historia är viktigt men man ska blicka framåt. Historien kan vara en styrka, då har man ett längre perspektiv.</p> <p>Om man bortser från spelarna som byts ganska mycket, kontorspersonalen och lagledningen som hållits samma några år känner jag bra (HIFK). Allt fungerar på samma sätt från match till match. Omklädningsutrymmet är öppet 5-10 minuter efter match, man får intervjua vem som helst.</p>

	<p>Om det hänt något stort i klubben, det kan vara bra att höra vad de tycker om verksamheten, supportrarna tar kontakt om de vill säga någonting. Det kan vara någonting som inte fungerar i spelet. Mycket kontakt blev det i början av september 2012, då när det händer saker som väcker stora känslor vill folk diskutera. Det finns regler från Ligans sida som säger att spelarna måste ställa upp på intervjuer. Men visst kommer det besked t.ex. mitt under en intervju ”nu en fråga till” och så sätter de stopp.”</p>
<p>Heikki Miettinen, sportreporter Helsingin Sanomat</p>	<p>”HIFK och Jokerit kunde spela samtidigt men så att det andra laget hade bortamatch. Tidigare var det så att det endast var en match i Helsingfors under en omgång. Det spelades färre matcher. Senare blev det så (på 2000-talet) att Jokerit och HIFK kunde spela samtidigt. Idag fungerar vi lika (som HBL, deras målsättning är att ha en man på plats i varje hemmamatch när HIFK, Jokerit och Blues spelar). Emellanåt är det så att alla tre spelar hemma samtidigt. I början trodde man att det inte fungerar, men ibland då alla tre lagen spelat hemma har den sammanlagda publiksiffran varit ca.20 000. Vi utgår ifrån att vi har en reporter i varje match, vi kollar matchernas utgångsläge och avgör på dess grund vilken match vi lyfter som första nyhet. Oftast är det ganska lätt.”</p> <p><i>Om nya medieredskap</i></p> <p>”Det är dagens melodi, det är oundvikligt, vi kan inte blunda för varken Facebook eller Twitter. Jag är med i dem bägge, på Facebook hänger jag dock inte just alls. Twitter följer jag med, någon gång twiittar jag själv också. Jag är inte på något sätt fast i Twitter, att jag borde sätta 25tweets per dag och försöka få så många medföljare som möjligt. Visst kollar man a) hurudana tankar där finns, det mesta är ju totalskräp. Där finns förutom nyheter också</p>

sådana tankar som kan leda till en mediegrej eller utveckling av reportage. Det är ett måste att följa med dem, pekatorerna och plattformar, de är en del av dagens informationspublicering.”

Undertecknad visar Miettinen den ur HS utklippta broadsheet-artikeln från april 2011 där HIFK firar FM-guld efter den fjärde och sista finalen mellan Blues och HIFK (som HIFK vann 4-2 i Esbo efter tre mål av kapten Ville Peltonen).

”Visst är det där snyggare än tabloid (Helsingin Sanomat), man kan inte något åt den saken. Vi kommer inte tillbaka till det. Det rymdes mera text och fotona var stiligare, nu måste man packa ihop materialet.”

Analys av svaren på fråga 1)

Medierapporteringen har ökat i och med att befolkningen i huvudstadsregionen har ”exploderat”. Samtidigt har medierna fått nya verktyg att jobba med, möjligheterna är obegränsade, information och bilder sprids lika snabbt så man knappt hinner blinka. Tyvärr har den ekonomiska recessionen påverkat resurserna och gjort att kvalitén och mångsidigheten lider.

Utbudet är idag också så stort att lagen måste kämpa för att få vara i positivt ljus. Mitt finger riktar sig mot ligan: en grundserie utan tillräcklig betydelse, 10 av 14 lag går till slutspel. KHL får idag mest uppmärksamhet för att det är nytt, internationellt och moraliskt ifrågsatt pga. sina politiska kopplingar. All publicitet är god publicitet.

Idealet enligt mig skulle vara att hålla fast vid de traditionella medierna: TV, radio och tidningar men samtidigt utveckla de nya tjänsterna. Tyvärr säger sedan mediehusen att resurserna inte räcker till alla. Hur trist är det utan HIFK Magazine? Våldigt. Av papperstidningar får man faktiskt en sådan känsla som inte går att nå via smarttelefoner och surfplattor. Det är känslan av att någon i bästa fall funderat till sista punkt och satsat på 1. att saker och ting, text och bilder, ska se bra ut, 2. att texterna ska vara välskrivna, 3. att tryckeriet ska lyckas med färgerna, 4. att läsaren ska försälska sig i tidningen som i glass, medan han äter frukost, middag eller kvällsmål 5. att tidningen ska vara så bra att

den är värd att arkiveras och tas fram vid speciella tillfällen och visas för kommande generationer. Vem gör det med surfplattor? Nya grejer kommer och går, ingenting blir kvar och leva på samma sätt. Video- och audioarkiv deleteras på nätet på grund av brist på utrymme, brist på pengar, brist på rättigheter. Ett bra exempel är Snickers hemsida där alla Uge Kojolas fina HIFK-rapporter och HIFK-audiofiler fanns i flera år. Nu när Snickers valde att förtillfället endast köra med en Facebook-sida har man deleterat alla Uges guldkorn. Hoppas han har dem själv kvar, för det finns faktiskt sådant värde i dem som inte mera går att skapa. Vissa saker bara måste sparas, de är guld värda för att människor ska kunna lära sig av historien, kunna komma ihåg händelser och analysera varför t.ex. HIFK föll ut i Playoffs 2012 med siffrorna 0-4 i matcher mot Jokerit. Tur att jag ens hann kapa en del därifrån till mitt slutarbete.

Medierna borde ju alltid förnyas för att skapa bättre produkter, inte för att göra mera pengar. Tyvärr är det ofta pengarna som avgör. Att HIFK inte har råd att hålla kvar HIFK Magazine är en skam. Man sparar på pengarna jo, men man förstår inte det faktum att man tappar en stor del av den härliga kakan HIFK varit på 2000-talet. Att fula tag inte mera hör hemma i ringen står klart. Man kan se att attityden i HIFK har förändrats efter all diskussion om hockeyvåld. Toni Söderholm vill ge en bra bild av det nuvarande läget. ”Jag tror inte att HIFK är desto ondare än andra. HIFK har kanske varit det, men tiderna har förändrats och människorna borde hänga med förändringen.”, önskar ”Söde”. Trots den här meningen var Söderholm av den åsikten i Hufvudstadsbladets undersökning i början av september att spontana slagsmål skall hållas kvar. Av detta kan man igen dra följande slutsats: Söderholm vill alltså att hockeyvärlden skall hållas som en tuff mansvärld, men att HIFK inte ska vara hårdare än de andra. En omöjlig kombination anser jag. Därför är det enda rätta att putsa hockeyn från slagsmål och fula tag. Vissa medier förlorar förstås pengar på att de inte kan sälja sina störyn med slagsmål och fula tacklingar i ryggen. Vad blir kvar?

Med syfte på den chauvinistiska manskulturen anser HBL:s hockeyreporter Marcus Lindqvist (HBL 6.9.2014) att även cheerleaders måste bort från hockeyn. Lindqvist anser att lättklädda dansande tjejer och hockey inte passar ihop år 2014. Undertecknad är definitivt av annan åsikt: HIFK utan cheerleader-gruppen Big Red Cats, som själva år 1993 bad HIFK att få dansa på HIFK:s hemmamatcher, skulle vara som en Mercedes E-seriens bil utan en motor. Big Red Cats bidrar till stämningen på HIFK:s hemmamatcher och ser till att evenemanget blir märkbart festligare. Lindqvist tycks kvitta i det faktum

att cheerleaders funnits i sport sedan 1880-talet (wikipedia 27.11.2014). Dessutom kan medierna skriva om dem istället för de smaklösa slagsmålen.

Är det farligt om hockeyfans och journalister tittar på cheerleaders för att de möjligen betraktar dem som snygga? Vem vill inte se snygg ut i dagens utseendefixerade samhälle?

4.1.2 Hur skrivs det ur HIFK:s spelares och laglednings synvinkel? Hur påverkar det?

För att få veta vad spelarna tänker om medierapporteringen och om det påverkar spelet i rinkens.

Det är lätt att tänka att medierapporteringen inte borde påverka det som sker i rinkens, men så är det nödvändigtvis inte. Allt som är möjligt kan ske även om risken för det är liten.

Vad anser HIFK:s nyckelpersoner på kontoret om mediestähejet? Vågar de ge ärliga svar?

**Toni
Söderholm,
kapten HIFK**

”Man skriver mer om enskilda grejer, man försöker sälja dem med någon rubrik, t.ex. ”blodet flög”. Kanske det säljer bättre än om man skriver ”IFK och Blues spelade en taktiskt bra match.”

”Jag tror på att man kan vara sig själv. Man måste vara försiktig och försiktig om man är i sociala medier. Jag litar på det att ifall man ger ärliga svar blir man redigt bemött av media.

Det ligger mycket i det att det alltid finns mycket mystik kring laget och man försöker gräva fram det. Man får inte fram mystiken och kommer inte heller att få den. Information vill man ha, reportrarna skulle alltid vilja veta mera än vad de får veta. För åskådarna, som kommer för att se oss spela och släppa loss deras egen vardag, måste vi erbjuda en viss slags underhållning, det är självklart. Men vad som är bästa underhållningen? Kan det sen också vara det att vi vinner matcher?

”Han (Miettinen 12/2010 HIFK-Jokerit: antihockey) skrev så

och det har han fullt rätt till i sitt jobb. Hockey kan spelas på många olika sätt och varje match kan inte spelas i samma stil. Reportrarna kan säga vad de vill men varje reporter har ett eget favoritlag. På något sätt är du en hockeysupporter när du går här och följer med något lag mer än ett annat. Om du befinner dig i huvudstadsregionen skriver du mer om det andra laget än om det så kallade egna laget och det är inget fel med det, fast vi kunde önska att det vore på ett annat sätt. Jag tror på att många har känslor åt ett eller flera håll och kan sedan skriva om hur besvikna de är på det egna lagets spel eller hur avundsjuka de är på hur det andra laget spelar. ”

”Mitt i besvikelsen är det inte nödvändigtvis alltid lätt att vara analytisk och korrekt om vad som gick snett. Efter förlust är det oftast bättre att sitta i tystnad, sova natten över och fundera på morgonen varför det gick så här. Att inte leva sig in varje ögonblick, någon gång är det också bra. Så har jag åtminstone själv gjort. Varför skulle de (HBL) inte ha velat vara med i guldfesten (våren 2011)? De var inte den enda median som ville det. ”

”Det är en bra sak att IFK är i Facebook. Jag har hört mycket god feedback, en bra plats. ”

”Medierapporteringen är ännu intensivare i Lejonen (läs i landslaget) t.ex. under hockey-VM, alla landskapstidningar finns på plats.

Med Petteri Linnavalli, som nu arbetar för oss i IFK(som medieansvarig), hade jag min första tvist. Han skrev i Veikkaaja (tidningen): aldrig till Jokerit (om Toni Söderholm). Då hade jag sagt att jag själv inte kunde tänka mig att spela i Jokerit trots att jag uppskattade dem som organisation. Han (Linnavalli) ville

göra en rafflande nyhet av det, själv ville jag inte göra något nummer av det eftersom det inte fanns något värt att riva i. Urheilulehtis artiklar (våren 2012 påstod Ulehti att HIFK:s kvartsfinalserie mot Jokerit gick åt pipan pga. inre tvister med chefstränaren Petri Matikainen, det ryktades även att någon från HIFK läckte uppgifter till Jokerit) stämmer inte. Det fanns även annat den våren som inte stämmer. Vi spelade inte så bra (i kvartsfinalserien mot Jokerit, HIFK förlorade 0-4 i matcher), grundserien spelade vi ännu hockey, i slutspelet spelade Jokerit bättre än vi. Pesonen (målsjötaren Janne Pesonen) var borta i några månader pga. feber, Granlund (Mikael) var borta just före slutspelet. Det går inte att ge svar på dessa frågor. Man berättar inte om spelarnas hälsotillstånd (en synnerligen allmän kutym). Luttinen (som 2011-12 spelade i silverlaget Lahden Pelicans) tillägger: i slutspel är allting alltid i skick.”

Fotnot: föregående säsong 2010-11 vann HIFK över Jokerit med 4-3 i matcher. Den omtalade kvartsfinalserien, som anses vara den bästa finländsk hockey någonsin har beskådats. Då hade HIFK alla pusselbitar på plats. HIFK var även stor favorit våren 2012 men Jokerit lyckades överraska med ett stabilare spel och till synes sätt bättre laganda. Undertecknad trodde i mars 2012 att HIFK skulle köra över Jokerit 4-0 och hoppades i smyg på en seger för Jokerit så att serien skulle bli spännande. När Mikael Granlund på förlängningen 24.3.2012 i en kokande Hartwall-Arena missade sin andra straff, han hade blivit hånad av Jokeritfansen för att han missade straffen mot Sverige i junior-VM, på ett halvår betydde det att HIFK likt 2011 låg under med 0-2 i matcher. Serien blev denna gång för spännande och även om starten måndagen 26.3. var glödhet hemma i stadi så slutade allt i magplask ur röd synvinkel, HIFK på sommarlov och Jokerit tog brons, efter det stack Matikainen till Ryssland

	<p><i>och HIFK:s nedgång började på allvar, ett ras som först våren 2014, då chefstränaren Raimo Summanen fick sparken, började avta.</i></p>
<p>Arttu Luttinen, vicekapten HIFK</p>	<p>”Man har fler kompisar då det går bra. Vår uppgift är att samarbeta med medierna, vi ger den nödvändiga informationen, det är fansens rättighet att veta hur det går. Det är roligt att ibland vara i fred, det lyckas bättre i något annat lag. Det harmer om man t.ex. har talat med medierna i fem minuter och så river de med våld fram någon ”nyhet” (läs nyhetsanka).”</p> <p>”Det sportsliga resultatet påverkar hur media skriver. Chefstränaren Doug Shedden (som kommit från Kanada till HIFK för säsongen 2005-06) var förbryllad: han kommer hit och försöker göra sitt bästa, trots det blir han utskälld på varje ställe, det finns ingen logik i det. I Nordamerika ger man åtminstone (chefstränaren) chansen (förrän man mollar).</p> <p>Medierna gör sitt eget arbete. Intresset (från mediernas sida) är störst när det går bra eller dåligt.</p> <p>Alla (reportrar) gör sitt eget jobb, visst skriver Turun Sanomat också mest om TPS... det har funnits en del sponsoravtal i bakgrunden men så länge som man inte vill döma någon eller skriva vad som helst, får du såklart skriva om det egna laget som du vill. I slutspelet följer man inte med medier, man stänger dem utanför.” <i>Söderholm tillägger</i> ”Man läser dem sedan när tiden är kommen.”</p>
<p>Jukka Valtanen, VD HIFK</p>	<p><i>Om fallet Trevor Gillies berättar VD Jukka Valtanen följande:</i></p> <p>”Mediernas sätt att skriva om fallet gick helt för långt. Man kände på sig att det fanns ett läckert läge att riva rubriker, vilket man gjorde. En del av folket kan få illusionen om att detta är sant. Trevor Gillies var oerhört smart i det civila, en oerhört smart gentleman, medierna gav en annan bild. ”</p>

Fotnot: HIFK värvade sommaren 2013 slagsbjässen Trevor Gillies till HIFK för att "skydda sina spelare" och för att "HIFK skulle kunna koncentrera sig på hockey". Så sade Tom Nybondas när man värvade Gillies. I media skrevs det att Gillies var Timo Everis och Tom Nybondas hämnd på Jokerit och Jarkko Ruutu. Detta trots att Everi uttryckligen uttalat sig efter 1.9.2012 om att hatet mellan HIFK och Jokerit måste ta slut. Trevor Gillies slog med rak knytnäve "soccer punch" Jarkko Ruutu i derbyt HIFK-Jokerit 13.10.2013. Nelonen och HIFK gjorde sitt yttersta för att få Gillies att framstå som en snäll och omtänksam kille. Bara så ni vet, under sin hockeykarriär har han för det mesta bara suttit i utvisningsbåset eller idkat slagsmål i rinken. Någon vecka senare slog Gillies Blues-spelaren Eetu Pöysti på ballarna. Kommentatorn Jani Alkio sa "kilisee kilisee kulkuset." Några nätter senare meddelade HIFK på natten (när media "sov") att Gillies fått sparken.

"Jag har inget behov eller lust att vara en kändis". "Jag har inget behov av att uppträda för allmänheten." Valtanen förstod då han tog emot posten som VD att man i denna uppgift ändå blir det vara sig man vill eller inte. Han uppträder för allmänheten endast när det är för lagets och HIFK:s bästa. Han låter spelarna vara stjärnor. Valtanen anser att det är spelarnas och tränarnas grej att uppträda inför media. "Att vara VD (Verkställande Direktör för HIFK) är i själva verket ett servicejobb. I bakgrunden försöker jag se till att de anställda har möjlighet att göra sina jobb."

Före sin VD-post i HIFK arbetade Jukka Valtanen i ledande positioner för Talentum, L'Oreal och Elisa (HIFK:s samarbetskompan sedan 2008 då Valtanen tog över). Där blev han van

i att uppträda för "stora" folkmassor, men det var något helt annat...ekonomitidningarna kunde efteråt kommentera. "Utgångsläget var ett helt annat än i hockeyn med sina sensationsskriverier och sensationsrubriker.

Valtanen berättar att sådant inte existerar i den vanliga affärsverksamheten. I hockeyn finns det.

"I värsta fall när man hamnar mitt i stormens öga är det svårt att vänja sig i det och antagligen ogillar många det också".

På kvällstidningarnas dagliga jobb har Valtanen en klar syn

"man söker klickar (ett stort antal besök på internet). Man måste ha läckra rubriker. Emellanåt leder det till övertramp. I stora kvällstidningar hittade vi 12 nyheter som inte alls stämde, de var ändå skrivna som om de vore fakta. Tydligen kan man göra så men jag håller det inte som professionellt eller journalistiskt hållbart utan att granska fakta."

"Man måste vara äkta och ärlig. När det finns orsak till kritik måste det accepteras men sådant som slår över, är förstås något vi inte uppskattar."

"Den sportsliga sidan är det som intresserar den stora publiken. Själv är jag här som en servicearbetare i bakgrunden. Media har lärt sig att jag inte inför allmänheten kommenterar det sportsliga."

Valtanen vill inte kommentera hur Tom Nybondas lyckats med att vara framme i media. Fotnot: Utöver lagledningen och spelarna är det sportchef Tom Nybondas är den i HIFK som kommenterar det sportsliga.

"Jag förstår att det finns vissa publikationer vars uppgift är att sälja tidningar och för dem är vi utmärkt råvara. Det är helt ok så

	<p>länge som det baserar sig på sanningen och man hålls inom någonslags ramar. Jag är förstås glad över att hockeyn och IFK intresserar, man vill skriva om oss. Emellanåt är det sorgligt hur åtskogen man gått, det kommersiella trycket är orsaken till det.</p> <p>”Vi gör en grej av det här, skriv ett uppslag, har man gett order, nu skriver vi vilt och så har man gjort det.”</p> <p>”Jag anser det ytterst viktigt att matcher visas i TV, det ger mer synbarhet (för grenen och HIFK), samt mervärde för samarbetspartnerna osv. Vi har en mycket högklassig TV-produkt just nu.</p> <p>”Sådana dagar då det regnar slask vågrätt finns det konsumenter som tänker ”om jag sen också ser den här matchen i TV hemma eller på närpuben istället för att ta sig till hallen”. Vår utmaning och utgångspunkt är den att hålla den här gemenskapen och stämningen på en sådan nivå att det verkligen lönar sig att ta sig hit till hallen.”</p> <p>”På tal om hockeyvåldet och skandaler i rinken som HIFK varit med om under 2000-talet. ”</p> <p>”Det är helt klart. Varken vi eller någon annan klubb kan slita sig loss från samhället. Det är helt klart att vi måste vara för den allmänna åsikten, vi kan inte fungera helt emot den. ”</p>
<p>Antti Törmänen, chefstränare HIFK</p>	<p><i>Eftersom Törmänen är ny i laget berättar han om sina förväntningar på medierna.</i></p> <p>”säkert likadant som tidigare. Om spelet löper så följer man med och om spelet sackar så följer man med och skriver något däremellan. ”</p> <p><i>Själv tänker Törmänen vara tillgänglig för media</i></p> <p>”jag är det när man ber mig. Det är deras (mediernas) jobb, jag försöker förstås vara en klok människa, diskutera normalt om</p>

	<p>saker och berätta åsikter. Det finns även trevliga människor (läs hockeyreportrar), det är trevligt att tala med dem.”</p>
<p>Tom Nybondas, sportchef HIFK</p>	<p>”Stora rubriker. Alltid ett jävla ståhej, både på gott och ont. Bra är att det är färggrant även om till en stor del smaklös. Men ”all publicity is good publicity”.</p> <p><i>Nybondas anser att det är fullt möjligt att ha en omtalad spelare som t.ex. Jere Karalahti (prövade på droger, drack och festade på IFK:s pengar) i laget utan att hamna i svåra situationer med medierna.</i></p> <p>”Tänker aldrig på medierna när jag rekryterar. Bryr mig inte. Vi spelar hockey på vårt eget sätt eftersom vi tycker att hockey bör spelas så. Medierna har inget med det att göra.”</p> <p><i>Nybondas berättar att HIFK skyddar sina stjärnspelare (t.ex. Mikael Granlund 2009-2012) genom att förbjuda intervjuer helt och hållet. ”Inte svårt alls”.</i></p> <p><i>Själv ger Nybondas instruktioner om hur HIFK ska bete sig inför medierna. ”Vad vi säger och vad vi inte säger. T.ex. är det förbjudet att gnälla och klaga i medierna”.</i></p> <p>”Över lag kan jag konstatera följande: undertecknad följer endast undantagsvis medierna. Orsakerna till detta är att jag tycker att det mesta är helt klasslöst och sensationsinriktat. Istället för att nöja sig med att rapportera om saker och ting, är skrivierna fullpackade med åsikter och besser-wisseri, som inte baserar sig på fakta, utan antaganden eller rykten från sociala medierna. Dessutom har vissa medier blivit fast för ATT DIREKT LJUGA! Man hittar på “nyheter” för att få mera klickar på nätet. Skandalöst! Problemet är att medierna har enormt bråttom med att hinna publicera något först och då skriver man oberoende om “nyheten” är sann eller inte. Allt detta på grund av att intäkterna</p>

sjunker (såväl genom att upplagorna blir mindre samt att reklamintäkterna sjunker) och då måste medierna marknadsföra sig själva. Det verkar som om man inte insett att man skjuter sig själv i benet; med andra ord har trovärdigheten hos medierna sjunkit dramatiskt. Och vad blir följden? Vem fan vill läsa blaskor eller websidor som man inte kan lita på?? Det att vissa journalister dessutom upphöjer sig själva och figurerar som någon sorts högsta auktoriteter och vet utan tvekan vad som är rätt/fel ökar inte direkt på trovärdigheten heller. Dessutom verkar det som om det mesta man skriver om är negativt. Jag har redan upprepade gånger frågat vart dom journalisterna, som älskar sport har försvunnit. Så gott som allt handlar bara om skandaler och negativa grejer – man måste alltid hitta skyldiga och idrottare, som misslyckas är ”floppar”. Tyvärr finns det bara en handfull med journalister, som respekterar idrotten och idrottare.”

Analys av svaren på fråga 2)

Det är tydligt att HIFK är missnöjda. Svaret är väntat, enligt mig har HIFK efter VD Frank Mobergs tid alltid haft svårt att medge sina egna misstag. Samtidigt har man försökt göra det klart för media att hårt spel är ok inom vissa rimligheter. Ja rimligheter? I november 2012 blev det showfighting mellan Pelicans och HIFK för hela slanten. Sluta slåss sa tanten... Blomsterhattar sa fansen...

Under VD Pentti Matikainens tid var budskapet klart: skriv positivt om HIFK eller får du på trynet. I början av 2000-talet ryktades det om att Matikainen slagit en av Urheilulehtis reportrar på en båt kryssning. Matikainen tyckte också det var löjligt att politiker och poliser började blanda sig i showfighten mellan HIFK:s Pasi Nielikäinen och Jokers Ryan Van den Busche hösten 2006.

Så som jag ser det har medierna inte haft mod att vara tillräckligt hårda mot HIFK gällande knytnävar och våld, kanske för att behålla ett gott rykte hos HIFK. Däremot har man nog vågat kritisera HIFK för dåligt spel och dåliga spelarköp, för det tål HIFK även

om den kritiserade sportchefen Tom Nybondas alltid säger att varje spelare är guld värd och noggrant utfunderad.

Skulle HIFK ha skaffat Trevor Gillies om medierna varit tillräckligt kritiska mot anskaffningen av våldsbjässen? Ja för HIFK kvittar i vad utomstående säger. De kör sin egen linje och därför är det väldigt komiskt att man trots det sedan är missnöjda med vad medierna skrivit. För det första är det svårt för medierna veta vad HIFK håller på med, för det andra är det svårt för medierna att påverka lagledningen via tidningar och dylikt. Man borde ju direkt kontakta HIFK och säga att nu får det vara nog. Så görs det inte för man vill inte blanda sig i andras saker. Man vill bara rapportera och sälja sina egna produkter. Medierna har inte velat försöka vara poliser utan bara förmedlare av information. Att informationen sedan ändras på vägen och att information emellanåt uppstår ifrån det tomma intet är också komiskt. Arttu Luttinens kommentar ”Man har fler kompisar då det går bra.” beskriver bra hur medierna fungerar. Kanske att medierna borde ta ansvar för att hålla god ”fiilis” på trots att ett lag hamnar i olika slags trubbel, här kommer man igen till den grundläggande frågan: har medierna ett ansvar i samhället? Jo ifall ni frågar mig men det skull kanske kräva socionomer skulle jobba som hockeyreportrar, en drömtanke. Eftersom HBL, HS och Jääkiekkolehti enligt min fingerkänsla behandlar spelare med respekt blir det lätt att lista ut vilka redaktioner som skulle ha nytt av en socionomutbildning. Kvar blir Urheilulehti, Ilta-Sanomat, Iltalehti med flera. Finns det någon kärlek på redaktionerna kunde Black Eyed Peas sjunga. Where is the love?

4.1.3 Vad anser HBL och HS sportreportrar om HIFK-rapporteringen?

Hur HBL och HS resonerar när de väljer sina artiklar? Samtidigt tycker jag det är ytterst värdefullt att få Filip Saxéns (HBL) och Heikki Miettinen (HS) åsikter om hur deras konkurrenter skriver om HIFK.

**Filip Saxén,
sportreporter
Hufvudstadsbladet**

”När vi tänker på responsen får vi 80 % om HIFK, 15% Jokerit, 5% Blues ungefär. Det har kommit all slags respons. Det har kommit allt från att Hjällis betalar våra löner till att vi är en IFK-tidning, från den ena ytterligheten till den andra.

	<p>Det beror på vad som händer. Sedan jag började skriva Powerplay-bloggen har det hänt jättemycket. Orsaken till att jag har HIFK-hjälmen (på Powerplay-bloggens bild) beror på att vi behövde ett foto från en ishall och det var praktiskt enklast att låna hjälmen av HIFK.”</p>
<p>Heikki Miettinen, sportreporter Helsingin Sanomat</p>	<p>”Stadilaisuus (=att vara från stan) är förstås lanserad av IFK men att vara från huvudstaden (läs Hesa) är väldigt viktigt (för Helsingin Sanomat), det är vårt kärnområde. Den är väldigt viktig. Vare sig man kallar det för att vara från stadi eller från huvustaden. Visst är Helsingin Sanomat fortfarande hela landets tidning men huvudstaden är väldigt viktig för oss och är vårt solklara kärnområde och därför skriver vi om IFK, Jokerit och Blues mycket mer än om Pelicans (från Lahtis) eller Saipa (från Villmansstrand). Saipa fick dock väldigt mycket spaltutrymme, vilket jag tycker var helt otroligt fint. (tack vare att laget tog sig till bronsmatchen som man förlorade mot Lukko).”</p> <p><i>Hur ser Miettinen på medierapporteringen inom ishockey i Finland?</i> ”Karrikerat, så är den helt överflödig. Den är t.om för stor för att hantera. Många andra grenar gråter pga. det. Hockeyn har lyckats i det att den är framme året runt, det spelas ingen hockey just nu (början av augusti 2014) och trots det finns det hockeyrapporter om Jokerit, det finns det ena och det andra. Ishockeyn är väldigt stark. Jag kan inte säga om vi är bättre på än andra länder i något (medierapporteringen inom hockey), i Sverige är det på samma sätt, du har säkert följt med svenska tidningar (ja, litegrann... mest är det ju nog fotboll...).</p> <p>Fotbollen dominerar men hockeyn har även en enorm supporterskara.</p> <p>De satsar nog på fotboll hockey, de är de två största sportgrenar-</p>

na även i Sverige. Vi är inte bättre än svenskarna (i medierapporteringen), samtidigt är vi inte heller mycket sämre. I andra länder är igen hockeyn betydligt mindre. Miittinen berättar det i Tyskland skrivs om hockey dagligen. ”

Om Helsingin Sanomats nuläge på hockeyredaktionen

”Vi är så få, helt officiellt hockeyjournalister finns bara en, dvs. jag. Det har minskats (tidigare fanns det ca. 10) , allt som allt är vi bara tre. Vi har en betydligt mindre hockeyredaktion än t.ex. Ilta-Sanomat. Vi kan inte följa med allt lika intensivt. Vi måste försöka koncentrera sig på det att vi har bra koll på huvudstadsregionen, på det övriga tillräckligt.”

Medierapporteringen i Helsingforsregionen

”Här är den ju enorm, för många spelare som kommer hit är det t.om ett problem. Utan att skilja på från vilken stad eller medieområde spelaren kommer förstår han inte att här finns alla ledande medier på plats (i varje match). I spelarens hemstad finns endast den egna lokala tidningen, emellanåt YLEs referat från hockeyrundan. *Miittinen berättar om flera exempel som haft det svårt att anpassa sig i en ny miljö, under stans ljus. För att nämna några: HIFK-spelarna Kari Jalonen och Teppo Kivelä. Före de kom till HIFK dominerade de i sina respektive klubblag. Jalonen hade en fin bil i NHL, Kivelä var en stjärna i HPK. Miittinen menar att det finns så mycket nattliv, barer och annat lockande som får spelarna att hamna på villovägar. – Man måste ha en mycket hårde självdisciplin här (i stan) än på landsbygden”.*

”Vi måste även dagligen reda ut till vilken match vi får foto. Vi får foto och klipp, men den sätts ofta i huvudmatchen. Slutpro-

dukten blir därför läckrare på den huvudsakliga matchrapporten än i de andra, som kan ha bara ett arkiv- eller person-foto. Oftast är det utgångsläget som avgör. Om det spelas IFK-Kärpät och Jokerit-Pelicans, med all respekt för Pelicans, är det klart att IFK-Kärpät är huvudmatchen, speciellt om lagen befinner sig i TOP4 i grundserietabellen.”

”IFK och Jokerit har tagit lejon delen av medierapporteringen. Blues har tyvärr blivit trea på den listan, trots att de klarat sig bättre än IFK och Jokerit. Om man tittar på de senaste sju-åtta årens poängrekord (i grundserien) är Blues överlägsen etta, de har vunnit mästerskap i juniorerna, trots det har de blivit efter i medierapporteringen. De har misslyckats i att branda (läs att skapa ett lockande varumärke och göra sitt varumärke känt). ”

Analys av svaren på fråga 3)

Fördomen säger att Helsingin Sanomat är Jokerits tidning, HIFK Hufvudstadsbladets. Varför? Förutom tanken om att HBL och HIFK hör ihop pga. språkaspekten finns det även andra faktorer att tänka på. Sanoma och Jokerit har pumpat mera pengar in i sin verksamhet. Hufvudstadsbladet är lite som HIFK, stort men inte störst. Stora håller på stora. Små håller på små.

Samtidigt har Sanoma ägt en del av Jokerit och Hartwall-Arenan. HBL har inte så vitt jag vet ägt någon del av HIFK, men Göran Stubbs koppling till klubben kan inte låta bli att påverka. Så trots att Filip Saxén säger att man skriver om det där det är hett och varifrån responsen kommer finns det en röst i mig som säger: man skriver om det som man lärt sig att är coolt och häftigt. Det skulle inte alls vara en överraskning om det kom fram att man indirekt inlärt HS-folket att gilla Jokerit och någon t.ex. Stubb indirekt fått HBL-merparten att hålla på IFK. Man märkte tydligt att det blev en intressant situation då Andrea Borenius fritt medgav i HBL år 2008 att hon helst ser på hockey i Hartwall-Arenan. Jokerit har ju en finlandssvensk ledarstab trots allt. Det skulle överraska mig att någon erkände om hur saker och ting är, för både Helsingin Sanomat och Hufvud-

stadsbladet är så konservativa mediehus att de sällan vill medge någonting, förutom Borenius som var en modig och tuff tjej i den mansdominerande reporterskaran.

4.1.4 HBL vs HS i medierapporteringen om HIFK

<p>Toni Söderholm, kapten HIFK</p>	<p>”I början av min sejour i HIFK tyckte jag att vissa reportrar i Helsingin Sanomat bemötte oss negativare än Hufvudstadsbladet.”</p>
<p>Arttu Luttinen, vicekapten HIFK</p>	<p><i>”Slowhand” Luttinen berättar att han i det stora hela inte har något att klaga på gällande Helsingin Sanomat men tillägger: De tar upp en grej. De (HS) kunde skriva mer om spelet.</i></p>
<p>Jukka Valtanen, VD HIFK</p>	<p><i>Valtanen anser att Hufvudstadsbladets och Helsingin Sanomats medierapportering gällande HIFK i största allmänhet har varit sakligt. ”Alltid har vi ju ett önskemål, vi har sett saker på ett litet annat sätt än det skrivits om dem, i det här fallet kan vi inte klaga”.</i></p> <p>Hufvudstadsbladet är en servicekumpan. Som vi har ganska många av. Vi vill serva dem. För oss är det väldigt viktigt att Hufvudstadsbladet finns till, tidningen betjänar en stor del av våra supportrar”.</p> <p><i>Valtanen berättar att HIFK har ett utmärkt förhållande till Helsingin Sanomat. ”Det betyder inte att man skulle skydda oss. Det berör inte den journalistiska delen alls. Helsingin Sanomat är en stor och märkbar samarbetskumpan med tanke på Ligans Tv-rättigheter (Sanoma äger både Helsingin Sanomat och Nelonen Media, varav den sistnämnde äger Ligans tv-rättigheter). De (Helsingin Sanomat) är med t.ex. i vår juniorverksamhet vilket är mycket fint.”</i></p>

<p>Antti Törmänen, chefstränare HIFK</p>	<p>”(HIFK är) bra för dem. HBL representerar en viss minoritet. De skriver även om andra lag. De har tydligt tagit en bra linje, ett eget lag, vilket är helt förståeligt.</p> <p>(90-talet-2002) Självt fick jag Hesari hem, den läste jag. De hade Markku Lahti (redan då!). Göran Stubb (HBL Sport) var en sådan som skrev som själva spelet och vad som på riktigt skett där. Andra fastnade mera i någon viss spelare eller detalj. Klart kvällstidningarna gjorde det ännu mera, nappade en enskild spelare och gjorde en positiv eller negativ grej. Om man ville veta om spelet fick man det av HBL eller via Stubb.”</p>
<p>Tom Nybondas, sportchef HIFK</p>	<p><i>Enligt Nybondas är HBL saklig i sina skrifter om HIFK. ”HBL hör till de få som respekterar intervjuobjekten och ger plats åt dom och deras åsikter.”</i></p> <p><i>Nybondas anser att HIFK:s nya samarbetskumpan Helsingin Sanomat mera varit Jokerits lag. På frågan varför HIFK under de senaste 10 åren inte gjort reklam för sina ligamatcher i Helsingin Sanomat säger Nybondas ”det har vi väl gjort någon gång? ”Du måste fråga vår marknadsföring”. Jag frågar per e-post men får inte något svar. Nybondas anser att det inte är utmanande att som tvåspråkigt, omtalat lag var i kontakt med finska medier.</i></p> <p><i>På frågan om hur Helsingin Sanomat lyckats i sin medierapportering om HIFK svarar Nybondas ”utan att ha fakta i hand verkar det som om IFK får en litet mer negativ behandling”. TV-rapporteringen uppfattar Nybondas som saklig. Han följer inte med sociala medier överhuvudtaget. Twittrar ytterst sällan.</i></p> <p>”IFK och HBL har ett bra samarbete. Det att Stubb kör med sin egen agenda år efter år har inget med IFK och HBL att göra. Rinkhörnan kvittar oss lika”.</p> <p><i>Fotnot:</i></p>

	<p><i>Göran Stubb var den person som satte igång hockeyverksamheten i HIFK på 1960-talet. Han hämtade in den första utlänningen Carl Brewer, vars spelstil blev HIFK:s varumärke: full fart framåt, med respekt för motståndarna. Göran Stubb jobbar idag som NHL-scout för unga europeiska hockeyspelare.</i></p>
<p>Filip Saxén, sportreporter Hufvudstadsbladet</p>	<p>”Jag vill inte kommentera alltför hur mycket hur andra skriver, jag tycker det fungerar bra. HIFK behandlar alla medier jämlika. Alla har chans att komma och intervjuas efter match. Vi tävlar inte med HS om vem som skriver mera. Vi jämför, vi vill inte skriva lika som HS.”</p>
<p>Heikki Miettinen, sportreporter Helsingin Sanomat</p>	<p>”HBL kanske lyfter fram IFK lite mer eftersom det är förståeligt med tanke på deras läsarkrets. Vi försöker välja och vraka på basen av spänningen, vilken som är den intressantaste matchen?”</p> <p>”Språkaspekten har ingen betydelse. Vi kan till och med ha fler IFK-supportrar än Jokerits dito bland våra prenumeranter, men det har inte undersökts. Det vi vet och det som undersökts är att vi har ett bra täcke och en bra siffra på prenumeranter i Esbo. Med tanke på det är det olyckligt att Blues hamnar i skymundan. Esbo har ett ganska starkt hemkommunsstöd för Blues. Det är mycket starkare än vi tror. Vi tror att alla esbobor hejar på IFK. Det är inte helt så enkelt. Stödet för hemkommunen är överraskande stark i Esbo, de har skapat en egen identitet.”</p>

Analys av svaren på fråga 4)

Som vi ser får vi här bekräftelsen på att tanken om HS=Jokerit, HBL=HIFK inte är tagen ur luften.

”Utan att ha fakta i hand verkar det som om IFK får en litet mer negativ behandling”, säger sportchef Tom Nybondas, medan kapten Toni Söderholm ser det så här: ”I början av min sejour i HIFK tyckte jag att vissa reportrar i Helsingin Sanomat bemötte oss ne-

gativare än Hufvudstadsbladet.”

Sedan är det en annan sak att pengar tydligt också kan ses som en skild del i det hela. Bara för att Helsingin Sanomat nu är HIFK:s officiella sponsor är det inte troligt att Hesari för det skulle hålla på HIFK. Det behövs många år och traditioner för att bygga upp en kultur som inte försvinner någonstans. Reportrar kommer och går, kan ju hända att ställningen ändras.

Det beror mycket på hur mycket det talas om traditioner, om själva hockeyn på redaktioner.

Är det så att hockeyredaktionerna krymper till enmansföretag så kanske man inte talar så mycket hockey och då hänger det mera på en persons personliga liv vad den hejar på. Det kan ses som en styrka att Hufvudstadsbladet inte påverkas av finska medier i samma grad som finska medier gör av varandra. När en kultur blir vanlig och aggressiv är det lätt att det blir en normal kutym. Hemma har pappa och jag märkt att Helsingin Sanomat skriver om en enskild spelare trots att det varit match föregående dag. Luttinen bekräftar det ”De (HS) tar upp en grej. De kunde skriva mer om spelet.” Antti Törmänen lägger till sin erfarenhet från 90-talet och 2000-talets början ” Om man ville veta om spelet fick man det av HBL eller via Stubb.”

4.1.5 HIFK vs. Jokerit medierapportering

Den här frågan anser jag som den allra intressantaste, vid sidan om incidenten 1.9.2012. En lokalkonkurrent, speciellt inom sport, väcker alltid känslor. Hur resonerar medierna? Är de objektiva? Ger de lika mycket utrymme åt båda lagen? Hur ser medierna, i detta fall HS och HBL, på rapporteringen om HIFK och Jokerit. Vad anser HIFK:s lagledning och spelarna?

Toni Söderholm,
kaptan HIFK

”Det är helt klart. Reportrarna kan säga vad de vill men varje reporter har sitt egna favoritlag. På något sätt är du hockeyreporter när du går här och följer med ett lag mer än ett annat. Om du är från huvudstadsregionen skriver du mer kritiskt om det andra laget än det så kallade egna laget, det är inget fel med det. Fast vi kan hoppas att det vore annorlunda. Jag tror att många har känslor åt ett eller annat håll och så kan de skriva hur missnöjda de är med hur

	<p>det egna laget spelar eller hur avundsjuka de är över hur det andra laget spelar. Det har funnits vissa situationer...sådana kommer i varje tidning.”</p>
<p>Arttu Luttinen, vicekapten HIFK</p>	<p>”Alla gör sitt eget jobb, visst skriver Turun Sanomat också mest om TPS...det har funnits vissa sponsorkontrakt bakom, men så länge som ingen döms eller det skrivs vad som helst får man så klart skriva mera om det egna laget som man vill. ”</p>
<p>Jukka Valtanen, VD HIFK</p>	<p>”Det är klart att grannen (Jokerit) har stora krafter att göra saker, från vår synvinkel väldigt stora, de har starka krafter (<i>läs ryska oligarker och Hjallis Harkimo</i>) som backar upp.”</p>
<p>Antti Törmänen, chefstränare HIFK</p>	<p><i>Törmänen har hört rykten om att Iltalehti i främsta hand kommer att följa med Jokerits KHL-äventyr och inte alls den inhemska ligan. ”Vad betyder det för den inhemska serien?” frågar sig Törmänen. På vilket Heikki Miettinen (HS) svarar att det ryktet kan glömmas. ”Ingen media har råd med att endast följa med KHL, i början av säsongen kommer man att sätta allt på KHL men efter det utjämnar sig situationen”.</i></p> <p><i>Om spelarflytten mellan de värsta konkurrenterna HIFK och Jokerit säger Törmänen följande:</i></p> <p>”Det har gjorts en massa olika slags grejer. Mot vissa (spelare eller/och tränare) har man varit väldigt aggressiva. Medan man mot vissa inte gjort något alls. Det är komiskt att man t.ex. inte gjorde något ståhej om Raimo Summanen, i några som helst förhållanden, att han jobbat som Jokerits chefstränare (förde Jokerit hittills enda FM-guld i Hartwall-Arenan våren 2002), börjat som tränare i HIFK, varit Blues-tränare, i Blues ledarstab, spelat i Jokerit...Det handlar om åt vilket håll vill man titta, är det fint väder idag eller inte, det här ser inte mera så vackert ut när det varit 30 dagar värmebölja, synvinkeln påverkar stort.”</p>

	<p><i>På frågan om man kan flytta inom huvudstadsregionen t.ex. från HIFK till Jokerit och vice versa svarar Törmänen följande:</i></p> <p>”Man har alltid kunnat det. Situationer kommer och går. Varje man borde fundera på situationen ur sin egen jobbsituation. Om du alltid varit till sista punkt Radio Citys man men de inte har jobb att erbjuda medan Radio Aalto har det och du vill jobba på radio, kanske du börjar jobba för Radio Aalto?</p> <p>Man (kritikern) borde alltid fundera över vad man själv skulle göra (i en motsvarande situation). ”</p>
<p>Tom Nybondas, sportchef HIFK</p>	<p>”Utan att ha fakta i hand, verkar det som om IFK får en litet mer negativ behandling (än Blues och Jokerit av Helsingin Sanomat)”</p>
<p>Filip Saxén, sportreporter Hufvudstadsbladet</p>	<p>”Om man tänker på förra sommaren t.ex. hade vi säkert 90% Jokerit HIFK 10%. Folk har kommit ifrån att mäta centimeter. Vi planerar inte tidningen enligt att alla ska få lika utrymme utan det gäller att titta dit var det heta och intressanta finns. Hur vi ska resonera i höst, Jokerit i KHL är jätteintressant, HIFK likaså. Innehållet styr mer än hur mycket man skriver. Om man tänker att alla tre skulle ha match ha samtidigt så tittar vi inte på att alla ska ha lika mycket utrymme utan vi tittar på vilket lag har det intressantaste just då,</p> <p>har något lag vunnit åtta i rad, har något lag förlorat fem, har någon ny spelare anlänt, var finns det heta, vad har det snackats om.”</p>
<p>Heikki Miettinen, sportreporter Helsingin Sanomat</p>	<p>”IFK och Jokerit har tagit lejon delen av medierapporteringen. Blues har tyvärr blivit trea på den listan, trots att de klarat sig bättre än IFK och Jokerit. Om man tittar på de senaste sju-åtta årens poängrekord (i grundserien) är Blues överlägsen etta, de har vunnit mästerskap i juniorerna, trots det har de blivit efter i</p>

medierapporteringen. De har misslyckats i att brända” (läs att skapa ett lockande varumärke och göra sitt varumärke känt). ”

”Jokerit blev finska mästare 1994, 1996 och 1997. Först efter det kom IFK (*på nytt, före 1998 vann HIFK FM-guld 1983*). Där skulle man ha kunna välja den andra sidan också (syftar han på mig? eller i allmänhet på alla fans? förblir oklart...)

Jokerit var enormt, efter att de fått Harkimo, som hade en fantastisk businessinstinkt och förmåga att marknadsföra. Samtidigt i klubben hade Selänne åkt till NHL, men Otakar Janecky hade anlänt. Han var som en gudfar i Finland. Han var väldigt positiv, leende, glad och alltid på gott humör. Spelstilen var medryckande, Otto gjorde sådana finter och tricks, att han även fick de som inte annars var intresserade av hockeyn att hänga med. Det talades att inget annat lag i Finland kan vinna mästerskapet förutom de två lagen med stora hallar, Jokerit och TPS. Så gick det ju inte. Jokerit har endast vunnit ett mästerskap (2002) i sitt palats sedan Hartwall-Arenan blev färdig 1997. Det har inte varit någon stor succé där.

Jokerit hade en bred medierapportering på 90-talet, Harkimo gjorde mycket jobb för det, han drog i de rätta snören. Janecky kom från Saipa (Villamansstrand) med något vanligt nummer. (*I Jokerit marknadsfördes Otakar Janecky med 91,1 som var frekvensen för Jokerits samarbetspartner Radio Stadi*). ”

”Om man frågar fansen har vi aldrig varit jämbördiga (mot HIFK och Jokerit). Fansen har aldrig sett någon jämbördighet. I värsta fall mäter de med linjal vilket lag som fått mera spaltutrymme (IFK eller Jokerit). På den tiden när vissa bilder i Helsingin Sanomat ännu var svartvita pga. trycktekniska aspekter så var fansen t.om så noggranna att de höll koll på vilket lag som fick färgbild och vilket som inte fick det. Det kom

mycket feedback om det ”nu har Jokerit fått två färgbilder i rad eller IFK har fått två färgbilder i rad och vilket lag har fått huvudnyheten?”. HIFK:s långvariga Ordförande Harri Tuohimaa (före Timo Everi 2008-) arbetade samtidigt som Handelsbankens finanseringsdirektör. Han berättade att ifall han enligt sin åsikt ordnar ett stort infotillfälle, som har med banken och placeringar att göra, får han en till två reportrar på plats. Men då han ordnar ett infotillfälle i IFK får han tjugo reportrar omedelbart och behöver inte ens bjuda på lunch. Om Harri ännu bjuder människor på lunch, då får han ännu mera (reportrar), ett praktexempel i vilken mån IFK intresserar.”

”Det har skrivits mycket om HIFK och mycket negativt, klubben har vuxit... de drar säkert nytta men vi skriver inte för den skull att IFK skulle dra nytta av det.”

Analys av svaren på fråga 5)

Törmänen är tydligt irriterad på att fansen undrat över hur HIFK kunde ta in en före detta Jokerit-ikon som HIFK:s nya chefstränare. Åren har gått men de mest inbitna supporterarna håller noggrann koll på historien. Ursäktar de honom om han (Törmänen) för HIFK till ett nytt guld?

Säkerligen, men guds nåde om Törmänen väljer att efter det genast flytta till KHL-Jokerit.

Hufvudstadsbladets Filip Saxén hann redan skriva att Törmänen endast är i Stadi för att göra bra ifrån sig och få en plats i Jokerit. Ifall han misslyckas i HIFK är det lätt för honom att hoppa över till Jokerit, ifall han lyckas är han värdefull för Jokerit (och visserligen andra lag också). Pengarna avgör? Tyvärr, men inte i Kimmo Kuhtas fall. En gång IFK, alltid IFK.

Fotnot: Hjallis Harkimo var HIFK:s man men efter ensamseglsaten runt jorden tog han över Töölön Vesa

(grundat 1967) och lät laget omdöpas till Jokerit. Narrarna blev kända för att vara sponsrade av målfirman Tikkurila och locka till sig stora namn. Jokerits supporterläktare var på 90-talet känd för sina legendariska hejarop ”taistele Jokerit”. Jokerit spelade på Nordenskiöldsgatan tills Hartwall-Arenan blev färdig 1997. Det var meningen att även HIFK skulle flytta dit men pga. avvikande åsikter blev det inte så. HIFK fick tillstånd av Helsingfors stad att förbli i hallen som den största hyresgästen och förnya hallen märkbart. 2002 såg man till att alla stolar blev mjuka röda, skaffade en ny Sony-jumbotron och började kalla ishallen för Petoluola, odjursgråttan. Under de senaste åren har man förnyat ishallen ytterligare och målat väggar i IFK:s färger samt målat bilder på legender på väggarna. HIFK meddelade för allmänheten hösten 2012 att man från och med år 2016 tänker spela i nya Helsinki Garden. Hallens planering ligger fortfarande på stadens bord, man har inte ännu börjat bygga, 15.9.2014.

4.1.6 Hur skrevs det om incidenten 1.9.2012?

När Jokerits Semir Ben-Amor slog ner en oskyddad Ville Peltonen och fortsatte med att ge slag flera gånger mot Peltonens huvud, var det intressant att se hur samhället skulle reagera.

Skulle man reagera alls? Vad skulle medierna göra? Hur reagerade fansen? Eftersom våld inte är acceptabelt i dagens samhälle var det klart att denna incident skulle väcka hela landet. Hör våld hemma i hockey? Den intressantaste frågan någonsin. Så hemsk som incidenten var, är det bra att denna fråga för en gångs skull kom upp. Samtidigt byggdes det en otroligt hög mur mellan HIFK och Jokerit.

**Toni Söderholm,
kapten HIFK**

”Den historien gick på många sätt, rent skrivmässigt helt åt röven. Alla som skrev om det vet även själva: det gick helt åt röven, det gick nu så. Man försökte påverka vad som händer här och där. Jag vet inte vem som var värre, ingen (media) lyckades av det jag läste, de lyckades inte se den verkliga orsaken.

Både Söderholm och Luttinen är bestämda över att medierna försökte lägga till bensin i lågorna mellan HIFK och Jokerit. Jag frågade på finska ”lietsoiko media sotaa?”. På vilket både Söderholm och Luttinen svarade ”lietsoi”.

Jag tar upp det faktum att Helsingin Sanomat efter incidenten beslöt att avbryta sitt långvariga sponsoravtal med Jokerit

	<p><i>På detta svarar kapten Söderholm:</i></p> <p>”Då rider man och friar till Jesus med helt andra saker, de har ingenting med hockeyrapportering att göra. Det handlar mer om politiska ställningstaganden eller dylikt. En del av det som gick åt skogen var det att sådana människor som inte förstår sig på grenen.</p> <p>Man började ställa krav på sanktioner, krav och allt möjligt”</p>
<p>Arttu Luttinen, vicekapten HIFK</p>	<p>”De försökte sälja med den grejen, det kändes inte bra för oss i alla situationer.</p> <p>2012-13 var ett ganska händelserikt år även för media. När det går dåligt finns det mera intresse och man hittar på storyn. Det gör en arg om det skrivs vad som helst. Man kan inte varken berätta eller kommentera allt.</p> <p>Man måste bara leva vidare med det. ”</p>
<p>Jukka Valtanen, VD HIFK</p>	<p>Valtanen håller med Söderholm och Luttinen om att medierna misslyckade totalt i rapporteringen om överfallet på Ville Peltonen 1.9.2012. ”Så som jag kommer ihåg det, under min sexåriga period här, det (överfallet) är det fräckaste som hänt inom ishockeyn. Tack vare skicklig mediemanipulation klarade sig Jokerit undan med mycket mindre än de borde ha”. Valtanen poängterar att påhoppet var planerat från Jokerits sida. Valtanen berättar att Jokerit gick över gränsen i planeringen av misshandlingen, sättet man gjorde det på, utan att ge en duktig spelare någon som helst chans att skydda sig.</p> <p>Rättsväsendet tog en ståndpunkt vilket var helt rätt. Jokerit bad dock aldrig ordentligt om ursäkt, de klarade sig undan...På operativ nivå hade vi mycket gemensamt, vinterklassikern och annat samarbete i ligans bakgrund. Valtanen säger att Jokerits och</p>

	Ben-Amors påhopp på Peltonen påverkar alltså i relationen mellan HIFK och Jokerit. Det är väldigt sorgligt, trist för hockeyn, i det här fallet finns det bara förlorare.
Antti Törmänen, chefstränare HIFK	<i>Undertecknad tar inte upp ämnet med Törmänen, eftersom han då befann sig utomlands och berättar att han endast sporadiskt följt med HIFK under sin tid i Schweiz. Törmänen gör det indirekt klart då vi träffas att han inte vill kommentera om han kan bli en fredsförmedlare mellan HIFK och Jokerit. Han vill endast diskutera HIFK och media. Törmänen vill inte själv stå i ramp-ljuset.</i>
Tom Nybondas, sportchef HIFK	vill inte kommentera.
Filip Saxén, sportreporter Hufvudstadsbladet	Det blev inte storm på redaktionen mer än utifrån. Turbulenta tider. Vi fick otroligt mycket respons, det var något så unikt som hände. Inget liknande hade hänt tidigare. Att en sådan hela landets hockeyikon blir misshandlad och nedslagen på det där sättet, det var en ny situation och satte nya krav på hur vi skulle behandla. Jokerit ville inte kommentera alls, även från HIFK var man tysta. Efter händelsen var Helsingforsderbyt mellan HIFK och Jokerit inte längre som det varit tidigare. Gräl absolut. Början på slutat av rivaliteten så som den ska vara. IFK och Jokerit med den historia de två lagen har, det har hänt mycket, det har alltid tidigare hållits inom gränserna. Det har varit fula tacklingar från båda lagen, heta känslor, det gör att rivaliteten är så stark. Det här gick så över alla gränser och var så fel att det är situationen återställdes aldrig till det normala. Det ändrade på ingenting. Det är händelse som spelar in men det ska inte ändra på hur vi bevakar lagen.

**Heikki Miettinen,
sportreporter
Helsingin Sanomat**

Miettinen om Jokerit-HIFK 1.9.2012.

”Det var en spännande match, en European Trophy-match. Lördag. Jag hade arbetstur här (i Sanomahuset). Meningen var att ha en liten två spaltars nyhet på matchen. Nätredaktören följde med ”nu har det kommit en massa utvisningar, utkörningar och alltmöjligt”. I början av andra perioden sade jag till listmannen, som samlar ihop sporten den dagen, att jag säkert måste åka till hallen (antagligen med tåg från järnvägsstation till Böle). Han sade ”man kan inte åka härifrån, här är nu så bråttom.” Jag svarade ”jag tror nog att jag måste åka iväg, det kommer så mycket utvisningar, det förklaras inte helt så bara...man får inga intervjuer per telefon el. Dyl. ”. Jag åkte dit under andra perioden, stridsdusterna var redan förbi då, spelet fortsatt elektriskt och intensivt. Till slut, när vi tänkt att detta skulle bli en tvåspaltars nyhet, så lyftes den till sidans över kant och gjordes till startnyhet. Sedan redde man ut händelserna till jul.”

Miettinen anser att misshandeln på Peltonen var dålig PR för ishockeyn. Miettinen berättar modigt att han själv är säker på att det var planerat från Jokerits sida, inte bara Semir Ben-Amors dumma påhitt. Miettinen tror att ingen någonsin kommer att tala ut.

”Det som händer i rinken påverkar inte hur vi skriver om dem, att den ena skulle vara ond pojke och den andra snäll pojke. Vi gör trots allt endast vårt jobb, vi kan inte vara fans. ”

På den här punkten är undertecknad av annan åsikt. En reporter kan vara supporter men måste då öppet berätta om det, för att inte tappa ansiktet.

Analys av svaren på fråga 6)

VD Jukka Valtanens kommentar ger en uppfattning på hurudant ansvar medierna kan ha.

”Tack vare skicklig mediemanipulation klarade sig Jokerit undan med mycket mindre än de borde ha (gjort).” Sorgligt är också att medierna inte efteråt krävt att någon skal tala ut. Heikki Miettinen berättar modigt att han själv är säker på att det var planerat från Jokerits sida, inte bara Semir Ben-Amors dumma påhitt. Miettinen tror att ingen någonsin kommer att tala ut. Jag anser att både samhället och medierna kunde pressa Jokerit att tala ut. Sanningen måste fram för att hockeyn och toppidrott överhuvudtaget ska må bra i Finland.

Att Tom Nybondas låter bli att kommentera visar att ämnet är känsligt. Att han inte skulle ha sneplat på medierna efter incidenten är inte speciellt sannolikt. Incidenten var tydligt en så kallad isbrytare för alla parter: media, lag, fans, ishockeyn och samhället. ”Att en sådan hela landets hockeyikon blir misshandlad och nedslagen på det här sättet, det var en ny situation och satte nya krav på hur vi skulle behandla”, säger Filip Saxén. ”Vi fick otroligt mycket respons, det var något så unikt som hände.” Saxén medger alltså indirekt att man misslyckats i medierapporteringen. Toni Söderholms kommentar om att inget mediehus lyckades speciellt bra med rapporteringen kan ses som en skyddsreaktion för HIFK:s bästa men också som en bekräftelse för att inte heller HBL lyckades. Det vore fint om någon gjorde ett arbete om Jokerits medierapportering och redde ut vad de anser om rapporteringen gällande denna incident. Såg grannen något positivt i medierapporteringen? Åtminstone var åtgärden av ägaren Sanoma och Helsingin Sanomat så märkbar efter incidenten att förbindelsen mellan Sanoma och Hjallis Harkimo redan fått en törn förrän Harkimo beslöt att bakom ryggen på Sanoma sälja Hartwall Arenan till öst.

Hur som helst beslöt Helsingin Sanomat efter Jokerits påhopp på Ville Peltonen att direkt avbryta sitt sponsoravtal med Jokerit. Senare tog mediehuset Aller, som sponsrat HIFK, samma beslut trots att HIFK:s kapten Ville Peltonen igen var offret i februari 2013. Aller meddelade FM-ligan ”vi vill inte vara med och göra någon hjärndöd” (källa: Markkinointi & Mainonta, Mediaviikko.fi). Fullständig adress: <http://mediaviikko.fi/kategori/asiatuntija-artikkelit/uutinen/sm-liigan-vakivalta-oli-allerille-liikaa-sponsorointi-loppuu.html>

Fotnot: Lejon- och HIFK-ikonen Ville Peltonen misshandlades på isen av Jokerit 1.9.2012. Alla reportrar

och spelare jag snackat med är av samma åsikt: det var en planerad grej från Jokerits sida. Det var ett trist slut på en lång och komplicerad tvist mellan Jokerit och HIFK. Jokerit-spelarna Ossi Väinänen (kapten), Antti-Jussi Niemi, Jani Rita och Riku Hahl skyddade Semir Ben-Amor så att denne kunde fritt (medan Jokerit dessutom spelade i numerärt överläge)

slå ner Ville Peltonen bakifrån och fortsätta misshandla denne genom att slå med knytnävarna ett antal slag i huvudet. Ville Peltonen fick en lindrig hjärnskada och repade sig aldrig ordentligt. Ben-Amor klarade sig med lönefri 18matchers avstängning. Enligt HIFK:s VD Jukka Valtanen kom Jokerit lättare undan än vad man borde ha pga. listig mediemanipulation. Enligt Helsingin Sanomats Heikki Miettinen är det klart att överfallet var en planerad grej av Jokerit, i numerärt överläge på en man utan puck. Meriterade hockeyreportern Uuge Kojola var direkt av samma åsikt. Valtanen anser att Jokerit aldrig bad ordentligt om ursäkt och att det påverkar lagens förhållanden och samarbete än idag. Luttinen säger att lagen skiljdes åt ytterligare från varandra pga. den ödesdigra händelsen.

4.1.7 Vad kunde göras bättre?

Jag valde denna fråga för att kunna bidra till att medieverksamheten skulle kännas bättre för alla. För att få veta vad de olika parterna på anser om den nuvarande medierapporteringen. För att reportrar, spelare, tränare och verkställande direktören skall kunna arbeta med medierna så att det inte stör själva huvudsaken: spelet.

**Toni Söderholm,
kapten HIFK**

Jag önskar mera skrivelser om själva spelet.

Luttinen instämmer.

Toni Söderholm är av den åsikten att det vardagliga livet kring ishockeyn överlag får väldigt lite utrymme i finländsk tv t.ex.

Urheilulruutu:

Ifall åskådarna kände spelarna bättre, att det inte bara skulle vara numret och namnet. Om sett något inslag skulle man kanske komma och se på spelet oftare om grenen skulle säljas på det sättet. Luttinen infaller: på den här punkten kan klubben göra bättre ifrån sig. Det är klubbarnas sak att göra spelarna bekanta för fansen och på det sättet sälja biljetter samt intresset. Till det svarar Söderholm: men det är bara inom klubben. Man borde gå igenom hela landet så att någon gumma i Seinäjoki kunde säga åt sin dotters dotter att den där Luttinen är en drömsväger. Jag tror jag säger till henne att hon ska åka och se på match till

	<p>Tammerfors.</p> <p><i>Luttinen svarar:</i> ”de preliminära potentiella finns trots allt inom den egna ”familjen” och till dem måste man ge information och mera intresse. Söderholm tillägger: det vore bra motkraft när det hela tiden bara talas om hockeyvåld, supandet, supporterkulturen (den ociviliserade). ”</p> <p><i>På tal om HIFK Magazine som slutats publiceras pga. den kärva ekonomin.</i> ”Ni var för få (beställare / lösnummerköpare)” säger <i>VD Valtanen.</i></p> <p><i>Söderholm:</i> ”De berättelserna, nätartiklarna blir aldrig i handen. De lever inte vidare på samma sätt som i tidningarna (HIFK Magazine). Det är ett trist faktum.”</p>
<p>Arttu Luttinen, vicekapten HIFK</p>	<p>”Spelarna kan inte påverka så mycket, förutom att inte alltid svara så förutspått på intervjufrågorna.</p> <p>Emellanåt känns det som om de (inte så förutspådda svaren) inte intresserar. Bättre alltså att säga de vanliga fraserna.</p> <p>Det skulle vara fint om spelet analyserades noggrannare men det är även spelarnas ansvar att berätta mer om det (till media).</p> <p>Man måste fråga fansen vad de vill ha och uppfylla deras behov på det sättet att det inte stör oss. Jag tror i dagens värld att ju närmare vi står fansen via media, desto mera intresse finns det. T.ex. skulle det inte vara irriterande om man gjorde en grej om mig till IFK:s (egna) media, det skulle inte ta just någon tid alls bort från mig. Kanske man kunde fråga något annat än bara favoritmat och favoritmusik. Videon skulle kunna filmas någon annanstans än i hallen, ifall man vill få med något annat än bara hockeyn. ”</p>
<p>Jukka Valtanen, VD HIFK</p>	<p>”Fortfarande önskar jag det som jag önskat om det gångna. Att man hålls i sanningen, att man är objektiv. Jag tror inte att medierna delas upp så att en del är Jokerits medier och en del IFK:s medier. Jag hoppas det finns hockeymedier, det återstår att se</p>

	<p>hur det går.</p> <p>Samarbetet med Metro FM (radiokanalen) var väldigt bra men det kommer inte att fortsätta.”</p> <p><i>Fotnot: HIFK:s matcher har sänts i radio sedan säsongen 2004-2005 då SuomiPlus började med sändningarna. Före det kunde man höra på HIFK:s matcher via YLE Radio Suomis hockeyrunda, X3M Sporten samt SportFM (Hjallis sportkanal 2002-03 som gick i konkurs efter ett år) och Radio City (2003-04 med MTV reportern Jani Uotila i spetsen). Den före detta postkusken Harri Hinkkanen har refererat HIFK:s matcher ända sedan starten på SuomiPlus hösten 2004. Hösten 2005 började kanalen heta Metro FM. 2007-08 prövade man på sin egna radiokanal HIFK Radio men den hade inte tillräcklig hörbarhet och övrigt program, som skulle locka lyssnare. Därför gick man tillbaka till Metro FM tills man nu beslöt att börja samarbete med Radio Helsinki, som HIFK:s ordförande Timo Everi ”räddade” med sitt ekonomiska stöd.</i></p>
<p>Antti Törmänen, chefstränare HIFK</p>	<p>svar saknas</p>
<p>Tom Nybondas, sportchef HIFK</p>	<p><i>Som det dåliga framhäver Nybondas för mycket sensationssökande.</i></p> <p><i>Nybondas önskar mer objektiv rapportering istället för sensationsskriverier.</i></p>
<p>Filip Saxén, sportreporter Hufvudstadsbladet</p>	<p>”Allt har sina utmaningar. När det går bra är det lätt att tala med spelare, dom är öppnare och säger mycket bättre saker oftast. På sitt sätt är det lättare men samtidigt ska man komma ihåg det Petri Matikainen (f.d. HIFK-tränaren, nu för Slovan Bratislava) sa: ett lag är aldrig så bra som media skriver om dom men inte heller så dåligt. Det ligger någonstans emellan. Det är roligt när det går bra. Idrott handlar om framgångar och att vinna, det gäller</p>

alla lag och alla sporter. Stämningen är helt annan när det går bra. Men det skulle inte vara roligt att bevaka ett lag som det bara går bra för heller. ”

”Vi får ha våra egna åsikter. Tidningen har inte någon enhetlig linje om vad vi ska tycka om ett lag. Klart vi brukar se hur vi ska skriva om olika saker. Då handlar det med om ämne istället för lagen. Vårt mål är att vara på plats alla huvudstadslagens hemmamatcher.

Det ska vara lite av allt, mångsidigt, det ska vara objektiv men känslor för annars orkar ingen läsa. Vi ska försöka bevaka de så mångsidigt som möjligt, oberoende vad som händer, om det går bra skriver vi bra, om det går dåligt skriver vi dåligt. Vi ska ge en bild av verkligheten, samtidigt är det en bild av vår verklighet.”

På frågan om HIFK:s kapten Toni Söderholm och finlandssvenskhet:

”Det är inte helt enkelt det där heller. Toni ställer upp, han ger jättebra svar och han var ju här under OS och var expertkommentator för HBL. Men samtidigt måste man komma ihåg att behandla honom som vilken som helst spelare vare sig han är finlandssvensk, trevlig eller inte. Det är så små kretsar, fast man är journalist så, med vissa av dem umgås man på fritiden och det ställer krav, det är jättesvårt. Då är det bara att ha ett så öppet förhållande att man kan tala om det. Idrottarkontakter överhuvudtaget till spelare, ledare är jätteviktig sak i jobbet. Det är någonting man måste se till att hålla i skick. Förlorar man den kontakten blir det svårt att jobba. Att om någon säger någonting off the record och inte vill att det ska komma fram, så måste man bara respektera det.”

<p>Heikki Miettinen, sportreporter Helsingin Sanomat</p>	<p>”Medierapporteringen beror på laget. Hurudana spelare inskaffar laget, hur klarar sig laget, hur går säsongen, så man bäddar får man ligga. Om man spelar dåligt får man plats i nedre hörnet och ifall man spelar bättre blir det övrespalten...</p> <p>Det har funnits fördomar. Läsaren läser med sina egna ”glasögon”, det är hans rätt men sanningen är inte alltid så som läsaren tror, men vi kan inte tvinga honom att tro på oss.</p> <p>Jag har fått ganska jämt med feedback på att jag är Jokerits reporter (kom igen medge det redan) eller IFK:s reporter, det har varit spännande att följa med. Några dödshot har jag fått under årens lopp.</p> <p>Min utgångspunkt är att jag svarar på alla mail som är ens på något sätt sakliga och skickade endast till mig. Jag svarar inte på de mailen som är riktade åt många olika personer. Det är min linje. Det är en oändlig djungel...”</p>
---	--

Analys av svaren på fråga 7)

I en tid då höjdpunkter på matcher sätts ut på nätet har Helsingin Sanomat och kvällstidningarna glömt den analytiska journalistiken. HBL Sport gör ett prima jobb i att analysera matcher men de andra har mycket att lära sig. Inom politik analyserar man politiska uppträdanden, i kvällsnyheterna analyserar man vad som gått snett och vad som kunde göras bättre, likaså i dagstidningarna. Varför gör man det inte längre på Helsingin Sanomat? Kanske för att man inte förstår att göra det, kanske för att man inte vågar sätta sina åsikter på spel, kanske för att man vill vara speciell och göra matchrapporter på ett annat sätt. Jag anser att Helsingin Sanomat borde göra en kundundersökning på hurudana hockeyrapporter läsarna vill ha och göra sina matchrapporter utifrån det. Jag tror och önskar att de flesta vill ha en andra åsikt på hur de sett matchen. De flesta som är intresserade vet hur spelet gått och vill bekanta sig med spelarmaterialet på mellandagarna. Men efter match är det analyserna som är det intressanta. Vad gick bra? Vid gick på tok? Vad kan göras bättre?

Urheilulehti gör ett bra jobb i kritisk analys men kunde vara mångsidigare för att skapa förtroende hos läsaren. Jag gillar personligen den hårda kritiken de riktar mot allt och alla, men de glömmer att vara tillräckligt mångsidiga för att vinna det slutliga förtroendet hos mig. Att stänga bort alla positiva möjligheter och tänka på vad spelsystemet i ligan egentligen innebär är ett tecken på att man inte tänkt till slut. ”Det har funnits fördomar. Läsaren läser med sina egna ”glasögon”, det är hans rätt men sanningen är inte alltid så som läsaren tror, men vi kan inte tvinga honom att tro på oss.” påpekar Heikki Miettinen.

4.1.8 Framtidsutsikter

<p>Toni Söderholm, kapten HIFK</p>	<p>”Bra fiilis men klart jag vill vinna, är trots allt inte här för (bara) bra fiilis. Största tillfredställelsen kommer av att A) träna bra, att vara med i ett bra lag. B) vinna, det största priset av det gjorda jobbet.</p> <p>Inte coachar man så där bara heller i Bern, där finns huvudlösa förväntningar, median och en stor skara supportrar följer med. Som ställen (är Helsingfors och Bern) säkert lite liknande. Stögö (Antti Törmänen) har där (i Bern) lyckats bygga upp ett bra lag, jag ser inte någon orsak till varför han inte skulle lyckas med det här också. Reglerna ändrades inför säsongen (hybrid-icing infördes, anfallszonerna förstörades), så svårt att säga hur spelet kommer att se ut. Det är en bra sak att IFK är i Facebook. Jag har hört mycket positiv feedback. Själv är jag inte med där.”</p>
<p>Arttu Luttinen, vicekapten HIFK</p>	<p>”En intressant situation. En ny era med ny tränare. Saker förändras, spelplatsen måste förtjänas på nytt, spelartruppen har förnyats på ett ganska radikalt sätt sen förra säsongen, delvis för att det var ett måste. Man ville förnygra truppen. Mycket nytt händer, klart det är bra att nya tränaren (Törmänen) har ett långvarigt projekt (3 års kontrakt) i det här skedet. Vi båda (Söderholm och Luttinen) har ett års kontrakt, vi vill nå framgångar (uttryckligen) denna säsong (2014-15).”</p>

<p>Jukka Valtanen, VD HIFK</p>	<p>”Med den korta erfarenhet jag nu har (7.8.2014) av de gångna fyra veckorna är den att media skriver väldigt mycket om KHL. <i>Valtanen tror inte vid intervjutillfället att HIFK hamnat på efterkälke eftersom säsongen inte ännu börjat.</i> ”Klart det är intressant när det finns så stora starka krafter bakom att media skriver om det (Jokerit) ”.</p>
<p>Antti Törmänen, chefstränare HIFK</p>	<p><i>Törmänen berättar att han helt normalt tänker hålla dörrarna till träningarna öppna gentemot sin föregångare Raimo Summanen och fortsätter:</i></p> <p>”jag ser ingen orsak till att utöva något speciellt i den riktningen. Om det skrivs negativt om oss ger vi sanktioner, jag skämtar. Hallen (läs Helsingfors enda ishall) är öppen och bekostad på skattebetalarnas pengar så männe inte alla villiga borde få komma dit. ”</p> <p>”Motsättningen (Finland mot IFK) hålls säkert i liv tills Sport (Vaasan Sport) tas på allvar. ”</p> <p><i>Törmänen förväntar sig att medierapporteringen från den nya ligan Champions Hockey League (mästarnas liga, 44lag, namnet ger en falsk bild) är stort. Törmänen säger följande:</i></p> <p>”Maikkari (Mainos Televisio) är med där stort och det ger mer värde. Intressant att se om kvällstidningarna gör en klar tudelning. Hur rapporterar de om den inhemska Ligan och hur om KHL? Hur förhåller de sig till IFK-Blues-matcherna eller någon match i KHL, vem får spaltutrymme? I det stora hela blir det intressant att se.</p> <p>Italehti kommer visst att främst följa med Jokerit, vad betyder det för lagen i FM-ligan? ”</p>
<p>Tom Nybondas, sportchef HIFK</p>	<p>”(vi) Inför mera öppenhet och aktivitet i och med att vi anställt en mediakille (Linnavalli).”</p>

<p>Filip Saxén, sportreporter Hufvudstadsbladet</p>	<p>”Det blir helt annat. Törmänen (Antti) är en helt annan slags tränare än Summanen (Raimo), han (Törmänen) är bra att vara att göra med, bra att intervjua. Jag tror att HIFK kommer att spela i slutspel, samtidigt ska man inte förvänta sig allt för mycket av Törmänens första säsong för att det har varit ett sådant kaos i organisationen, det kommer att ta tid att bygga upp det på nytt. Vi har en studio där vi filmar. Det är hela tiden mera video, det vill folk se. Hur det kommer att se i hockeybevakningen är ännu öppet. Språkfrågan är en sak att fundera på, videorna ska helst vara på svenska, det är inte så många spelare (i HIFK) som talar svenska.</p> <p>Vi kommer att vara på Ligans och KHL:s hemmamatcher precis som förr. Det blir dyrare att åka på bortamatcher till KHL, jag tror att vi ska åka på de första åtminstone. Spelarna är dom absolut viktigaste. Man måste ha bra kontakt med alla i HIFK.</p> <p>HBL skulle överleva trots att HIFK inte skulle finnas, vi lever redan nu halva året utan dom när dom åker ut så tidigt i slutspelet. Man måste hitta på annat i så fall, skulle vara ovant, tror inte det kommer att hända. ”</p>
<p>Heikki Miettinen, sportreporter Helsingin Sanomat</p>	<p>”Såren läker med tiden om Jokerit är länge där i KHL. Vem vet om de kommer tillbaka med svansen mellan benen om tre år. Då skulle IFK-Jokerit igen vakna till liv. Vem vet. Allt är möjligt. ”</p> <p><i>Samtidigt är det intressant att HS skriver hur mycket som helst om boxning utan att alls döma sporten. För undertecknad är det solklart att man tappar allt som heter förnuft och förstånd när man boxar. Det är misshandel i högsta grad.</i></p>

Analys av svaren på fråga 8)

Antti Törmänen funderade över hur mediehusen kommer att resonera då de ska välja mellan KHL och FM-ligan. ”Iltalehti kommer visst att främst följa med Jokerit, vad be-

tyder det för lagen i FM-ligan? ”. Med facit i hand kan jag nu 4.11.2014 säga att Ilta-lehti nog också skriver om Ligan men först efter KHL. Helsingin Sanomat och Hufvudstadsbladet följer väldigt aktivt med både KHL och inhemska ligan, mera om KHL har det varit pga. det intensiva matchschemat Jokerit haft med både historiska hemmamatcher och bortamatchresor. Det är första gången ett finländskt lag spelar någon annanstans än i Ligan. Då är det naturligt och skäligt att media och folket är intresserade. Sedan är det en annan sak om man ska uppskatta KHL och Jokerit efter allt som hänt både i sporten, ekonomin och politiken. Utan fallet Peltonen, pajasen Jarkko Ruutu, Ukraina-krisen, säljandet av Hartwall-Arenan, grälet med Sanoma, sättet Jokerit flyttade till KHL bakom ryggen på de andra i ligan. Ja, utan alla dessa ruttna äpplen skulle Jokerit kunna få mer respekt från allmänheten. Nu kan man direkt vänta sig det endast från de mest hängivna Jokerit-fansen, som även de, för ett år sedan var väldigt skeptiska mot hela KHL-ståhejet. Undertecknad tror och hoppas att någon eller några från Jokerit ännu kommer att öppna sig om incidenten Peltonen 1.9.2012. Vilket i sin tur leder till att Jokerit ännu ber ordentligt om ursäkt av HIFK och blir inbjudna till Champions Hockey League. Där skulle det vara logiskt att lagen spelar i samma division och möts på sätt igen. En ytterligare möjlighet är att Jokerit bjuds in till den nya finska cupen man planerat. Antti Törmänen ville tydligt inte kommentera var sig han kan vara en fredsförare mellan HIFK och Jokerit. Kanske Jarkko Ruutu, som fortfarande 22.9.2014 är utan kontrakt förändrar sig som människa och talar ut. Vi lever spännande tider. HIFK leder Ligan (läs FM-ligan) med suveränt spel och utan hemmaförluster(3 segrar hemma), Jokerit har vunnit sex raka matcher i KHL...Jokerit har fått betydligt mer spaltutrymme i Helsingin Sanomat. Detta pga. att Heikki Miettinen följt med Jokerit på deras bortaturné. Läget torde utjämnas när Jokerit spelar hemma, eller sen inte. KHL-Jokerit verkar vara en hjärtesak för både Helsingin Sanomat och Heikki Miettinen. Detta trots att man är HIFK:s nya samarbetskompan. Heikki Miettinen hann redan skriva en lång artikel om hur HIFK:s C-juniorer fightades med ouppfostrade kanadensare i en träningsmatch i Mattby. HS dömde slagsmålet totalt, HIFK:s C-juniortränare medgav att matchen borde ha avbrutits i ett tidigare skede. Trötta och avstängda (kanadensiska) spelare på isen...Det kanadensiska laget körde över HIFK:s målvakt gång på gång. Snart kokade det över...

4.1.9 Bakgrund: hurudant lag är HIFK?

Toni Söderholm, kapten HIFK	<p>”IFK skall alltid spela hårt och aldrig vika sig. Jag förstår fansens önskemål att man ska hålla fast vid sina rötter. Det får alltid vara mera ljud på läktarna och mera kampanja i rinken.”</p>
Arttu Luttinen, vicekapten HIFK	<p>”Traditionerna och historien. Trots att hårdheten förändrats med åren är det fråga om en mycket traditionell klubb, det syns i fan- och supporter-kulturen. Den är mycket bred och på det sättet är HIFK Finlands mest följda lag. Man följer med det här (HIFK) noggrannast, det har sina bra och dåliga sidor, man har fler kompisar då det går bra. Det hör till saken att vara i samarbete med media. Vi ger den information som behövs, det är fansens rätt att veta vilket läget i laget är. Det är skönt att emellanåt få vara i fred, det lyckas bättre i något annat lag.”</p>
Jukka Valtanen, VD HIFK	<p>”Vi har något sådant som inte går att köpa. En lång färggrann historia. Det är inte bara ett uttryck att ”från far till son och från farfar till barnbarn”, det är oerhört värdefullt för oss. Traditionerna och historien, med dessa har intresset sedan byggts upp.” <i>Valtanen beskriver HIFK med orden</i> <i>traditionell, ”Stadilainen” (från Stadi)... ”jag skulle vilja lägga till ”ovillig att ge upp, kämpande” men det har tyvärr inte alltid i vardagen blivit så. Det är vårt mål. Dessa ovannämnda beskrivelser säger Valtanen att sitter hårt fast i traditionen och historien. Som övriga viktiga beskrivande saker för HIFK räknar Valtanen upp ”styrka, mångfald, tolerant tvåspråkig, den röda färgen.”</i></p>
Antti Törmänen, chefstränare HIFK	<p>”Det är en fin sak att media är intresserad, hoppas mera om IFK än andra lag. Det är det vi vill, väcka känslor. Det (intensiv och kritisk medierapportering) är naturligt när man rör sig på denna</p>

	<p>nivå, man ska inte ta det för allvarligt, den hör till hockeyn.</p> <p>HIFK har långa traditioner. Man har vuxit till klubben, det finns andra, tredje, säkert till och med fjärde generationens supportrar. Om man som liten har besökt hallen kan man fortfarande besöka samma hall (Helsingfors enda ishall). Det har funnits denna lilla delning mellan svensktalande och finsktalande supportrar, det har hållit det goda rykte uppe (för HIFK). Huvudstaden är huvudstaden, det är där det största finns var (i världen) man än befinner sig. Det har funnits färg och fläng i (HIFK:s) ledarstaben och i spelartruppen. Man har alltid även velat vara framme, emellanåt med avsikt, ibland i misstag. Under en lång tidsperiod för det framåt och bildar en gemenskap.</p> <p>Törmännen sammanfattar HIFK med följande ord: tvåspråkigt med både svensk- och finsk-talande supportrar, det finns rum för att fungera, supportrarna är suveräna. ”</p>
<p>Tom Nybondas, sportchef HIFK</p>	<p><i>Tom Nybondas berättar att HIFK kom till honom som arv, så som de flesta säger... någon gång måste ju någon ha valt också på andra grunder?! Spelstilen, stadskulturen, färgerna med mera?!</i></p> <p>”Farsan har stått sedan 50-talet o kollat på dom stjärnprydda. Det fanns så att säga inget val.”</p> <p>”Vi är störst och vackrast, alltså är det alltid “roligt” att slå mot oss.”</p>
<p>Filip Saxén, sportreporter Hufvudstadsbladet</p>	<p>”IFK är mycket gamla traditioner på gott och ont. Varumärke som begränsar verksamheten. Man vill hålla fast vid brände. Den kan leda till det att man koncentrerar sig för mycket på brände och så lider framgångarna. Om man skapat ett bra varumärke kan löna sig att hålla sig fast vid det, i och med att sport handlar allt mer om business. Ett mycket starkt varumärke, lite icke flex-</p>

	<p>ibel organisation.</p> <p>Att hålla på ett lag, i vilken sport som helst, har ingenting att göra med att vara rationell, det handlar ju om känslor. Oftast är det så att man inte ens själv väljer vilket lag man håller på, föräldrarna väljer laget. Det märks mest på HIFK:s matcher, det kan vara tre generationer som går på hockey där, farfar, pappa och barn. På det sättet går det vidare på ett sätt man inte ser i Jokerit och Blues. HIFK är en äldre klubb med en längre historia. Det är jättefascinerande hur människor väljer lag. Det skall inte vara rationellt, speciellt som supporter ska man låta känslorna styra. ”</p>
<p>Heikki Miettinen, sportreporter Helsingin Sanomat</p>	<p>”IFK har lyckats med ”brändningen” strålande. De använder utmärkt sina gamla friidrottsrötter från 1897 som inte har något med hockeyn att göra. De kör med slogans ”tradition kan inte köpas”, med syftning på Jokerit. IFK är som en hockeyklubb en sådan organisation att man inte behöver berättare till en endaste finländare att IFK finns, alla känner till IFK. Samtidigt kan många fråga vad något annat lag är. IFK är oerhört känt, likaså Jokerit förstås.”</p> <p>”IFK har tack vare sin spelstil alltid varit ett intressant lag, kanske t.om. det mest intressanta på grund av sin spelstil. Under de senaste åren har IFK inte spelat sådan brändhockey (full fart framåt, hårda tacklingar) som laget spelade på 1970- och 80-talet. På den tiden fick man dock göra mycket mer i rinken.”</p> <p>”Då Jarmo Kekäläinen var VD i IFK (1996-1999) var Helsingin Sanomats relation med IFK så inflammerad att vi en gång i månaden tvingades ordna överenskommelse-luncher med IFK, hösten 1996. Vi hade skrivit vissa artiklar om HIFK, en del var t.om skrivna av mig. Jag hade intervjuat HIFK-fansen som sagt ”skicka tillbaka den där landsbygdsställen till Savolax”. Vi pub-</p>

licerade fansens åsikter. Till saken hör också att VD Kekäläinen försökte sälja Kortelainen och förstås inte till Jokerit, spelarna i huvudstadsregionen har ett sådant kontrakt att de inte kan mot sin vilja säljas utanför huvudstadsregionen. Kortelainen ville inte lämna laget och det hade fansen fått reda på. HIFK tyckte inte om våra gallupar och artiklar, så det ordnades överenskommelse-luncher mellan HIFK:s ledning och HS hockeyredaktion.

Kekäläinens första säsong i IFK var ju helt usel, IFK klarade sig inte till slutspelet. De hade då ungefär fem svenskar som inte hade någonslags spelkompetens. När de åkte tillbaka till Sverige vann Ove Molin genast Sveriges (läs Elitseriens) poängbör. I IFK fick han inget till stånd.

Fotnot: Nästa säsong vann HIFK sitt sjätte och första guld sedan 1983. Detta efter att spelare kommit och gått oftare än genom Stockas dörrar på Hullut päivät. Mika "Kölili" Kortelainen fungerade som IFK:s kaptan åren 1996-1999. Idag jobbar han som IFK:s försäljningschef och fungerar dessutom som Nelonens expertkommentator i Ligamatcherna. "

Fotnot: Jarmo Kekäläinen fungerar idag som vd för Columbus Blue Jackets, före det var han vd för Jokerit åren 2009-2013.

"Det är säkert för vår och allas bästa att det finns en intressant och stor klubb som har ett starkt bränd, för att det betyder att artiklarna är vällästa. Det samma gäller Jokerit och HJK. Det är allas fördel.

Jag tror att de i gengäld har nytta av oss men jag kan förstås inte uttala mig för dem. Det har skrivits mycket om IFK och mycket negativt, klubben har vuxit. De (HIFK) har säkert glädje av det men vi gör inte grejer för att IFK skulle dra nytta. Den gamla brändstilen har till en stor del smultit bort, det har mycket att göra med vem som tränar laget. IFK har alltid på grund av sin spelstil (läs hårda kanadensiska spelstil: full fart framåt) alltid varit ett intressant lag, kanske t.om. det mest intressantaste pga.

sin spelstil. IFK har inte under de senaste åren spelat sådan ”brändhockey” (full fart framåt och hårda tacklingar) som de spelade på 70- och 80-talet. På den tiden fick man också göra mycket mera grejer (Carl Brewer drog t.ex. i motståndaren genom sin handske med hål) i rinken. ”

Analys av svaren på fråga 9)

Den ärorika frun i stan har haft det svårt att anpassa sig i dagens samhälle där hämnd, slagsmål, spontana knytnävar och för hårda tacklingar inte har någon plats. Samtidigt som traditionerna och historien, trots alla skandaler och miserabla säsonger, utgör en perfekt grund har HIFK Hockey möjlighet att göra en oslagbar mix av det med det bästa av det gamla och det bästa av det nya. HIFK har varit med om skandaler, men i en mer transparent värld finns det inte mera plats för det. Däremot finns det ett tydligt behov att ytterligare utveckla verksamheten, lyssna på fansens och de spårdiska åskådarnas åsikter. Utan åskådare är HIFK bara en sköld utan en stjärna. Jag tror att grundarna ville skapa en gemenskap där man lyssnar på alla parter och alla trivs. HIFK:s reklam i Hufvudstadsbladet ”Hemmakväll med familjen på Nordis” blir lyckat endast om man vågar ta emot feedback och utveckla sig.

Fotnot: När speakern Micke Stenberg tröttnade på Kalinkor började han endast spela väl utvald rockmusik, som också blev ett av de största varumärken från HIFK.

Jag är ganska gamla gardets man. Gamla låtar (rocklåtar) passar väl, unga lyssnar på rap, rock sjunker bättre i mig.

För att få lite variation har man under årens lopp haft före matcht.om. Black Eyed Peas - tonight's gonna be a good night. Inför den nya säsongen har man tydligt gjort musikutbudet bredare. Rock jo, men inte alltid samma Status Quo och AC/DC. Det finns även mycket annan gammal god rock, country rock, blues...ny rock är svårare att hitta...

4.2 Sammanfattande analys av intervju svaren

Jag får överraskande modiga svar. Det är tydligt att de intervjuade öppnar sig för mig. Jag har tydligt lyckats skapa en atmosfär som ger frihet till öppenhet och ärlighet.

När man öppnat portarna kan man börja påverka.

Jag fastnade för Tom Nybondas kommentar om att för mycket går ut på sensationsskrivande. Tydligt gjorde även min handledare Tomas Träskman det. Så jag lånade boken *Scandalous! The Mediated Construction of Political Scandals in Four Nordic countries* skriven av Allern Sigurd, Pollack Ester 2012. I den berättas det öppet om hur politiska medieskandaler skapas och vilka följder de kan ha. I ”Scandalous!” kan man läsa att skandaler ofta skapas av att man publicerar sådan information som kanske kan vara sant och för att mediehus vill öka sin popularitet.

I värsta fall har politiker tvingats avgå. Sådant kan även hända i hockeyn, även om det är svårt att få reda på den absoluta sanningen om man inte har mycket närstående öppna källor. För den stora hockeypubliken står det klart att Trevor Gillies fick sparken av sponsorernas och mediernas press på HIFK, åtminstone lär det inte ha sakta på HIFK:s fart att ge sparken åt Gillies mitt i natten när medierna sov. När Raimo Summanen fick sparken från HIFK i början av mars 2014 hade medierna igen en andel. Trots att inre tvister, utöver miserabla matcher i rinken, tros vara den största orsaken till ”Ramis” avgång är det sannolikt, inte minst på basen av Summanens kommentarer till Urheilusanomat i oktober 2014, att medierna också var och ”såsade till i rinken”. Summanen var under hela sin tid på hal is eftersom han inte lyckades skapa ett förtroende utåt, han medger till Urheilusanomat att han inte ville samarbeta med medierna, nu efteråt ångrar han sig djupt. Istället stängde han igen dörrarna till lagets träningar. Även om reportrar kunde tycka att det var roligt med en ”färgglad” man som Summanen var det klart att samarbetet mellan medierna och Summanen inte var hållbart i längden. Man kan se det som att medierna njöt av karamellen, att suga ut en man som hellre skulle behöva hjälp i sitt beteende. Till slut lyckades medierna med det man kanske sist och slutligen ville: sälja tillräckligt mycket artiklar och videos på Summanens bekostnad, skälla ut honom när rykten om inre tvister i HIFK började cirkulera och se till att han inte mera tränar i HIFK. Medierna visade sin makt även om HIFK med Tom Nybondas i spetsen påstår att man inte bryr sig om vad medierna gör. Kanske så, men något annat lag kunde ha gjort det. I alla fall gjorde medierna inte mycket för att hjälpa Raimo Summanen och hålla honom kvar i HIFK. Mediernas uppgift är ju som bekant ”endast” att rapportera och sälja med skandaler. Medierna söker efter en person som man kan följa med och sedan sälja med. Matti Nykänen är bara förnamnet... Undrar om Raimo

Summanen gjort sig rik på mediernas skrivelser.

5 ETT URVAL AV ARTIKLAR OCH ANALYS AV DESSA

I Urheilulehti (nr 43) 23.10.2014 skriver Mikko Koikkalainen ett öppet brev till HIFK:s marknadsföringschef Roland Carlsson. Koikkalainen närmar sig Carlsson med ett brev eftersom hans hjärta tydligt gråter för samma sak som mitt: ishallen har hösten 2014 inte ännu en enda gång varit nära heller slutsåld. Vilka kan orsakerna då vara? Jokerits KHL-flytt?

Koikkalainen påpekar att publiksnittet varit 300 färre än förra året. Samtidigt poängterar Koikkalainen klokt nog att siffran inte ännu är en katastrof och att man lätt kan försvara försämringen med det faktum att HIFK inte spelar mot Jokerit i sin hemmahall denna säsong, åtminstone inte i den inhemska Ligan. Koikkalainen är snabb nog att tillägga att

Esbo Blues inte ur fansens synpunkt har någon som helst chans att bli ett nytt Jokerit. Enligt Koikkalainen kan man inte skapa något nytt och stort med bara reklamsnack, istället är han nyfiken på att veta vilka alla trix Carlsson&co försökt med för att locka publik till hallen. Har man gjort tillräckligt?

Nej, anser Koikkalainen. Han uppmanar HIFK att rikta blickarna åt grannens håll, där biljettpriserna sitter på en synnerligen behaglig nivå för alla olika grupper, från studeranden till kompisgäng. Till slut säger Koikkalainen att han lyfter upp problemet eftersom till och med många trogna HIFK-fans anser att biljettpriserna på Nordenskiöldsgatan är allt för höga.

Analys

När jag började gå på matcher i ishallen kunde man sitta på B-läktaren på en vanlig vardagsmatch mot HPK för 21euro, mycket tyckte jag då. När biljetten idag kostar 36,50 (+3euro mot Kärpät, TPS och Blues) kan man förstås säga: jo men NHL-biljetter kostar närmare 200euro och på tio år går priserna upp. När jag redan för cirka 7 år sedan gnällde på HIFK för de dyra säsongskorten svarade biljettförsäljningsansvariga Pia Viitanen till mig att grannen har chans att hålla låga pris eftersom de har en så stor hall. Ja, då får man väl sitta med en halvtom hall där man hör prasslet på godispåsen och endast möter stenrika finlandssvenskar på korridoren. Själv skulle jag vilja möta människor från alla kategorier: de stenrika finlandssvenskarna, de fattiga från Sörnäs, invandrare från Östra Centrum, studerande från Grankulla, mammor från Tölö, lastbilschaufförer från Vanda och så vidare.

Jag tycker Mikko Koikkalainen gör modigt och fullständigt rätt i att närma sig Roland Carlsson med ett brev genom Urheilulehti, som faktiskt också är en av HIFK:s samarbetskumpaner. Man skulle ju önska att HIFK skulle lyssna på dem. Mediernas kraft i penningpolitiken har enligt mig hittills varit vag men ju mera det kritiserar öppet, desto mera diskussion väcker det och kanske vi småningom får igenom en ändring på de smaklöst höga säsongskorten och lösbiljetter i Ishallen. För vem vill på allvar sitta i hörnet uppe? Jo, någon gång kan väl det också vara roligt men för att stämningen skall bli på topp i en ishall måste man först se till att nedre läktaren är slutsåld från kväll till kväll, från förlust till seger. Det börjar vara så dags för HIFK att lyssna på medierna och fansen, hittills har man huserat närmast hur man vill, ansett att båsen bakom målet är

viktigare än ett kokande rött hav som kunde få både domaren och motståndaren att svaja. Sedan är det en annan sak att HIFK kan få ner biljettpriserna med en ny hall, Helsinki Garden. Det missar reporter Mikko Koikkalainen. Lika som han missar att publiktappet främst antagligen beror på att hockey inte intresserar på hösten. Kanske människor äntligen lärt sig att grundserien inte betyder tillräckligt. När 10 av 14 lag går till slutspel närmast kvittar det hur HIFK spelar en lördagkväll i september. Det finns för mycket matcher och för lite mening med grundserien. Medierna har antingen blundat för det största problemet eller så vill man inte kritisera Ligan. Som tur är började alla medier trumma hårt på Ligan när det kom fram att man inkommande säsong planerar på att ta hela 12 av 14 lag till slutspel. Smaklöst för sporten och HIFK. ”Let’s Play Hockey again some day...” skulle reportern Uge Kojola säga.

Visst, vi spelar riktig hockey igen någon dag om medierna vågar ifrågasätta båda lag och ligan. Det känns som om att medierna kunde påverka samhället och stora makter mycket mera än de gör idag, speciellt i sporten där man låtit stora pampar som Sepp Blatter i internationella fotbollsförbundet och Kalervo Kummola som finländska ishockeyförbundets långvariga järnkansler göra och äga vad de vill. Mediernas uppgift är enligt mig att inte bara att förmedla det som är synligt utan utmana nyckelpersoner att avslöja hur saker på riktigt är och utreda vad det skulle krävas för att få ändringar till stånd. Helsingin Sanomat och Hufvudstadsbladet kunde härnäst utreda vad HIFK-familjen borde göra för att få ner på biljettprisen och supporterläktaren på sin enda rätta plats, bakom målet. Med tanke på senaste årens stämning på hallen och diskussion på HIFK:s Facebook-sida är jag säker på att det finns beställning för det. Vem har makten? HIFK, fansen eller medierna? Alla tre? Vem vill ha makt?

I Helsingin Sanomat 21.10.2014 skriver Heikki Miettinen en artikel på tre kolumner om hur HIFK tvingas fly hästarna till sportanläggningen på Sundholmen. Horse Show ordnas för första gången i ishallen och då måste HIFK flytta på sig. Miettinen väljer att sälja artikeln med rubriken ”HIFK pakenee hevostia”, ”HIFK flyr hästarna”. I ingressen oljar Miettinen på ”hockeyn hamnade ut ur sin egna bekanta hall för denna vecka.” Miettinen intervjuar chefstränaren Antti Törmänen om vad denne tycker om tvånget att flytta. ”Det här är helt bra. Vi får hålla vår utrustning här och får lite omväxling” säger Törmänen till HS. Miettinen kombinerar hästarna och Törmänen med att säga ”Törmä-

nen hinner inte glo på hästarna för han har mycket att tänka på när det kommer till laget. HIFK började säsongen strongt men har så småningom glidit ner på tionde plats” (den sista platsen som skulle ta laget till det löjliga trösteslutspel). Törmänen försvarar sig genom att säga ”vi har några matcher färre spelade, men det gagnar oss inte om vi inte vinner.” Miettinen är mån om att en ny kris i HIFK ligger nära om laget ännu förlorar matcher. ”Ännu är det inte dags för krispalaver, men så småningom skulle kursen få vända.” Miettinen riktar förväntat men helt riktigt sin kritik mot den slovakiska ”stjärnforwarden” Tomas Zaborsky, som anslutit HIFK för att näta kväll efter kväll. Hittills (21.10.) har Zaborsky endast gjort två mål på 12matcher i Ligan. Törmänen försvarar sig igen ”han har jobbat på bra och visst har han även producerat poäng.” Miettinen lyckas få fram en för fansen skön kommentar ”Zaborsky och Ramstedt (Teemu) har spelat bra, men jag säger inte att alla har spelat bra”. Törmänen är alltså inte nöjd! Till slut lyfter Miettinen upp det ryska (!) 19-åriga NHL-löftet Nikolai Goldobin som på tre matcher gjort 2+2. Enligt Miettinen är Goldobin en riskfaktor i försvaret, jag håller med. ”Som anfallare och poängmakare är han strålande men han har också samlat på sig en del minus”, avslutar Miettinen. På vilket svarar Törmänen ”han har släppt många mål. Det är viktigt att han lär sig om han vill spela i NHL”.

Analys

Miettinen väljer en rolig rubrik till artikeln ”HIFK flyr hästarna”. Han ställer även chefstränaren Törmänen väluttänkta frågor. Varför ligger man på tionde plats? Hur har de tänkta stjärnspelarna lyckats? Denna säsong skulle ju bli en nystart för HIFK. Nystart javisst, Törmänen behöver tydligt tid för att få pusselbitarna på plats. Han har mixat ivrigt med kedjorna, för ivrigt anser jag. Om man inte har en bastant första kedja som producerar kväll efter kväll, lyckas man inte heller fånga mediernas och publikens ultimata intresse. HIFK har även under hösten drabbats av flera skador, spelarförbundets regler förbjuder klubbarna att berätta specifik information om skadornas art. Därför berättar inte heller HIFK om dem, det är alltså inte nödvändigtvis så att HIFK inte skulle vilja berätta. Det vore naturligt ifall HIFK vill berätta detaljer om skadorna, eftersom det skulle inge hopp hos HIFK-publiken. Till exempel om man visste att kapten Toni Söderholms skada inte är allvarlig, då skulle åtminstone publiken orka komma till hallen med hopp om bättre.

Förutom skadorna och spelsystemets betydelse kunde Miettinen ha utrett i sin intervju, hur det är med lagstämningen i HIFK. Speciellt efter två minst sagt turbulenta säsonger med Raimo Summanen i spakarna. 7.11. hörde jag i Radio Suomi att Summanen igen gjort bort sig: uppmanat sin lettiska kollega till slagsmål i den ryska ligan KHL. Tur att HIFK gjorde av sig med Summanen före han skulle ha gett både tränare och medier stryk.

Däremot håller Törmänen sitt löfte (se tabell) och kommer bra överens medierna, tills vidare.

6 FÖRBÄTTRINGSFÖRSLAG

6.1 Förbättringsförslag för medierapporteringen

Jag önskar att såväl mediehus och HIFK vågar vara öppna för kritik och förändringar så att medierapporteringen blir den bästa möjliga. Hur definierar jag det bästa möjliga?

- Kritisk och objektiv journalism
- Transparent både från mediernas sida och HIFK:s sida, varför dölja någonting alls? Världen har ändrats och det är dags att visa att man inte lever i en dumburk.
- Det är ok att öppet visa vilket lag man hejar på bara man sedan skriver objektivt
- HIFK ger öppna och ärliga svar och berättar sådant som kan anses intressant trots att medierna inte frågar just det
- Reportrarna borde tänka på alla tänkbara saker som kan påverka HIFK:s spel: motståndare, taktik, matchens betydelse eller betydelselöshet, laganda, väder, supporter-

läktarens plats, hejaropen från supporterläktaren och övriga läktare, mängden av åskådare, musiken och så vidare

- Reportrarna borde förstå att det är av allmänt intresse att oftare få veta vad fansen anser om spelet eller vad en vanlig åskådare anser av spelet, redaktionerna borde göra fler gallupar vid matcherna

- Medierna borde koncentrera sig i första hand på själva spelet: vad var bra, vad var dåligt, vilka spelade bra, vilka spelade dåligt, hurudan var stämningen, hur många åskådare med mera

- Mediehusen borde i första hand tänka på vad läsarna vill ha och inte på vad de själva vill producera

- Mediehusen kunde därför göra undersökningar på vad konsumenten förväntar sig i TV, i radio, på nätet och i dagstidningen och göra sina reportage och inslagen på basen av det

- HIFK borde sluta tuga och medge sina misstag

- Överhuvudtaget borde medierna ge en mångsidigare bild samtidigt som HIFK också kunde berätta mera utåt

- HIFK borde på nytt införa HIFK Magazine

- HIFK:s samarbete med radiokanalen Radio Helsinki fungerar inte problemfritt: om man sätter sig i bilen och kör mot hallen 17.30-18.00 så hör man ingen sådan musik i Radio Helsinki som skulle tända lyssnaren, varken intervjuer eller annat.

Radio Helsinki har för mycket prat och konstig musik på sin kanal. Därför uppmanar jag HIFK att försöka påverka Radio Helsinkis utbud eller byta tillbaka till Metro FM och se till att innehållet motsvarar det fansen vill ha. Jag antar att det främst är rockmusik och mycket analyser varavade med intervjuer. Sen skulle det vara fräscht att byta kommentator. Att ha Matti Hagman, med all respekt för hans spelarkarriär, som kommentator är inte alls trovärdigt. Jag önskar också att Harri Hinkkanen någon gång bli vuxen och att Uuge Kojola kunde förnya sig som reporter.

Det står mig klart att alla parter har ett stort ansvar i hur man betar sig och hur man kommunicerar. Det är tydligt att kommunikationen kunde löpa lättare mellan både lag, media och fans. Det behövs mera kärlek, mera öppenhet och god vilja. Alla måste kunna se sig i spegeln och säga ”jag har a-klassens attityd och gör mitt bästa”. Mediernas ansvar är att forska grundligt, berätta sanningen och inte lägga till sådant som inte stämmer, vem vinner på att falsk information publiceras? Om man inte har en trovärdig

källa bör man åtminstone berätta det.

Det här med rykten är en svår moralisk fråga. Själv tycker jag de bara är roliga så länge det inte handlar om allvarliga brott, till exempel fysisk våld och dopning. Om någon uppfört sig barnsligt på en träning, legat med en kvinna eller inte är roligare. Å ena sidan är rykten roliga, å andra sidan är de moraliskt ohållbara. På basen av rykten är det lätt att göra fel slutsatser och tolkningar. Till exempel kan en spelare flytta från ett lag till ett annat bara för att kommunikationen inte fungerat och spelaren gjort sitt beslut åtminstone delvis på grund av rykten.

HIFK:s och övriga lags ansvar är att ge de nödvändiga uppgifterna och svara ärligt på frågorna. Det är lätt att tänka sig att speciellt lagets fans gapar efter sanningen. Samtidigt kan man på till exempel Jatkoaika.com se hur fans älskar att spela med rykten.

Ytterligare kan HIFK själv föreslå till medierna vad de ska skriva om. Sen är det upp till medierna om de ser förslagen som bra eller dåliga. Jag önskar att konsumenterna vågar skicka feedback till såväl laget som medierna. Det sägs ju att kunden alltid har rätt.

Även om det inte alltid kanske är så, är det nödvändigt att alla parter får sin röst. Mera kommunikation mellan alla parter vore toppen. I en idealisk värld är alla nöjda, det kan vara svårt att men det kan vara fint att sträva till. Med goda motiveringar önskar jag och tror jag att det är möjligt att ändra på människors åsikter och attityder. När alla står på samma sida är det lättare för alla parter att jobba vidare.

När det kommer till det sportsliga resultatet så handlar faktiskt sport om både segrar och förluster, när det går dåligt får man stå ut med kritik, den som i leken ger sig...

Få lag vinner alla matcher, ens under en säsong. Fotbollslaget Arsenal i London gjorde det säsongen 2003-04. Däremot har nyhetsreporter Peter Nymans andra favoritlag HIFK, som enligt honom (HIFK Magazine februari 2003) kommit, likt Arsenal, från modersmjölken inte ännu gjort det. Den längsta segersviten jag minns för HIFK såg dagsljuset 2005-06 när publikmagneten Tony Salmelainen gjorde sig känd för att både 1.dominera hela ligan 2.slänga en skräpkorg av metall på HIFK:s busskusk efter att domaren inte dömt enligt Salmelainens önskemål.

Till Salmelainens besvikelse föll HIFK ut mot Tavastehuslaget HPK i semifinalerna efter en annars otrolig säsong, HIFK:s första kedja toppade poängbörsen. Efter slutspelet 2006 handlade det mest om hur Jere Karalahti drack på HIFK:s pengar eller inte drack.

Så segrar och förluster kommer. Skandaler kommer och går. Det gäller bara för alla parter att söka sin inre attityd och leva efter det. Om attityden är ”vi står ut, vad som än händer” kan ett sportlag gå hur långt som helst.

Det gäller att lära sig att leva med segrar, förluster, rykten och allt möjligt annat. Så man bäddar får man ligga. Hockeyn är som livet: en oändlig djungel där man hoppas att det goda tillslut vinner.

Livet ler när HIFK och Lejonerna vinner. Eller hur?

6.2 Förbättringsförslag till HIFK

1. Se till att Ligans spelsystem ändras
2. Göra organisationen och spelarna närmare bekanta med fansen
3. Utveckla Champions Hockey League till en ordentlig chokladgräddes liga
4. Se till att fansen får sitta på läktarna B1-B3 tills nya Helsinki Garden blir färdig
5. Sänka biljettprisen och marknadsföra mera
6. Grunda HIFK Matchday Magazine Petomaga
7. Låta fansen skriva blogg och videoblogga på hifk.fi
8. Spela mera varierande låtar i ishallen, gå absolut inte över gränsen igen.

Vad ger positiv synlighet för HIFK?

1. Huvudstaden är huvudstaden. Ett lag som befinner sig i en huvudstad är ”alltid” störst.
2. Det faktum att HIFK grundades redan år 1897 och haft tid på sig att bli en av de största, om inte störst.
3. HIFK lyckades i hockeyen skapa både hat och kärlek med sin hårda spelstil, inget väcker lika mycket känslor som HIFKs hårda spelstil.
4. I slutet av 90-talet lyckades HIFK äntligen kombinera på nytt dessa följande fem guld ingredienser: stora skrämmande spelare, odjursgrottan, passligt med skandaler, brand och skickliga spelare naturligtvis.
Lägg till rockmusiken och rivaliteten med Jokerit, där har ni det.
5. Finlandssvenskt intresserar alltid.
6. HIFK har stannat kvar i den ”riktiga hallen”. Där det finns en ärlig möjlighet att från kväll till kväll skapa en varm och hemtrevlig stämning och när det hettar till, då hettar det till ordentligt.
7. HIFK Fansen. Det finns visst de rika finlandssvenskarna och de rika finnarna. Men visst finns de ”schabbiga” stadsborna kvar på läktarna. Här måste HIFK dock vara noggrann, för höga biljettpriser har redan kört bort de flesta äkta stadsborna från Sörnäs och Östra Helsingfors. Vill man hålla fast vid det lite mystiska och sluskiga HIFK måste man hålla biljettprisen och marknadsföringen

på en sådan nivå att även ”luffarna” hittar till hallen. De har alltid varit en stor del av HIFK.

8. Fansen är hårda och krävande. Det älskar media.
9. Skölden och hela mystiken kring laget. Det går inte helt att förklara. Det bara är HIFK.
10. Det finns bara ett lag i Stadi...

I YLEs tv-program A-Studio 4.9.2014 gick diskussionen hård om KHL. I programmet deltog Jokerits VD Jukka Kohonen, HIFK:s ordförande Timo Everi, Ilta-Sanomats sportschef Vesa Rantanen samt den trogne HIFK hockeysupportern Saku Tuominen. Vård var Kirsi Heikel. Genast i början av programmet gick debatten het om YLEs dokumentärserie om KHL-Jokerit endast är gratis reklam för Jokerit eller inte.

Varför hamnar HIFK utanför eller får negativ uppmärksamhet?

1. Jokerits succé på 90-talet var enastående
2. Jokerit har en ”obegränsad” mängd pengar
3. Jokerit har en stor arena, som blev ordentligt förnyad i samband med KHL-starten
4. Jokerit får mera plats i medierna
5. Jokerit har haft mera omtalade spelare
6. HIFK har varit fånge i det förflutna, samma låtar från kväll till kväll, samma trista ”bränd”-hockey
7. Fan Club-läktaren i HIFK-hallen har varit i hörnet pga. båsen bakom
8. Biljettprisen i HIFK-hallen har varit alldeles för höga, studierabattsbiljetter kom till salu först nu hösten 2014
9. FM-ligans spelsystem är en katastrof, att 10/14 lag går till playoffs har ingen charm i sig medan det i KHL bara går 8/16. Mera spänning.
10. Det är lätt att ta sig till Hartwall-Arenan från landsbygden med tåg.
11. Jokerit har en större rink där de kan spela mer skicklig hockey
12. HIFK:s ledning har haft en tendens att stampa på stället, äntligen dags för ändring?

7 SLUTDISKUSSION

IFK är IFK och inget kommer att ändra på det såvida Hjällis Harkimo inte köper upp laget och säljer det till öst. Överallt önskar jag att HIFK skulle få sina fans bakom målet och spela i en liga där grundserien har betydelse. Då skulle man få en realistisk bild om vad HIFK är värt. Nu är det lite si och så med den saken. När det inte är ett måste att ta sig bland de sex bästa i grundserien har även medierna svårt att se om HIFK spelar för full gas eller inte, om man taktikerar med flit eller inte, om man sparar på krafterna till slutspelet? Det jag borde ha frågat spelarna var just det, hur mycket grundserien betyder för dem? Vad menade Toni Söderholm när han för något år sedan sade att vissa saker hålls inne i omklädningsrummet? Det medierna lämnat oforskat kan ingen med säkerhet veta: spelar IFK för fullt varje kväll? Vågar medierna ifrågasätta saker som kan ses som självklara?

Medierna kommer säkert att ändras men just nu verkar det ju som att vi får njuta av Hufvudstadsbladets och Helsingin Sanomats digra hockeyutbud en tid framöver. Det är bara att hoppas på att nya generationer av sportjournalister är kritiska och tänker mångsidigt. Att man verkligen tänker igenom alla faktorer från spelarbudgeten till spel-systemet, från fansens oljud till livet utanför ishallen, vad som påverkar ishockeyspelaren och spelet i rinken.

Sportjournalistiken har stampat på stället och kräver nya vindar, fläktar från kultur och den psykologiska världen är inte alls illa. Jag väntar bara på när vi får vår nästa hockey-psykolog. Före detta spelaren Tuomas Grönmann var den första, Minna Marsh den andra berömda. Fast hon koncentrerade sig på att flirta med Kaj Kunns på Twitter, så jag efterlyser också attityd. Jag önskar framför allt att HIFK kan visa medier att man är föregångare i attityd. Slopa hämndattityden, slopa slagsmålen, slopa knytnävarna. Spela redig, skicklig hockey. Flytta fanclubsläktaren dit fansen vill ha den.

Klart är att allt mera material sätts ut på nätet, samtidigt som papperstidningen blir dyrare. Det intressanta är ju att se: har papperstidningen någon framtid alls? Hur mycket orkar människor läsa? Blir det ännu mera video och mindre text? Vad händer med yttrandefriheten? Blir journalistiken ännu mer genomskinligare? Bryr någon sig om journalistik i framtiden? Handlar det bara om 3D och utomjordiska gester? Får HIFK sin

nya Garden och ligan ett ordentligt spelsystem? Har spelarna tillåtelse att ställa upp för intervjuer? Blir det ok att tala om sina skador? Kommer Helsingfors folkmängd att fördubblas som man förutspår? Sprids rykten och nyheter med metron från Stadi till Esbo och tvärtom? Fylls läktarna av glada supportrar? Håller hockeyn sin status som sport nummer ett i Finland? Förändras klimatet? Behövs tränare? Finns det efterfrågan för kritisk och transparent hockeyjournalistik? Kan en robot spela ishockey? Har detta arbete något värde om 20 år? HIFK har åtminstone överlevt sedan 1897 så varför skulle man inte göra det även i fortsättningen. Jag säger som supportergruppen Stadin Kingit ”glöm plasten och kör med äkta.” En gång IFK alltid IFK. Kolla videon så förstår du: <http://www.youtube.com/watch?v=HpkyP4Q4nZw>

8 UTMANINGAR

Det har funnits flera utmaningar i att utföra detta arbete om HIFK:s medierapportering. Jag känner att följande saker har påverkat:

1. faktumet att jag gillar HIFK. Inget tänder mig så som Sony, Mercedes och HIFK.
2. det är första gången jag gör ett sådant här arbete, det finns alltid plats för att göra intervjuer och saker bättre
3. jag var nervös då jag gjorde intervjuerna
4. jag kände att jag saknade den avgörande kapaciteten av mod då jag intervjuade
5. jag har haft en begränsad tid och en begränsad mängd energi för att göra arbetet

Å andra sidan gillar jag HIFK emellanåt inte alls vilket igen talar för att det finns chans för att jag kan se på saker objektivt. För att forska ämnet ännu noggrannare borde jag ha intervjuat fans i olika åldrar, spåradisk hockeypublik, reportrar från flera mediehus, hela HIFK:s organisation och spelare, hela Jokerits organisation och spelare. Den utmaningen blev för stor för mig men jag tycker det vore fint om någon efter att ha läst mitt slutarbete skulle bli inspirerad att forska ytterligare. Jag hoppas också både media och HIFK tar mitt slutarbete på högsta allvar och ser efter vad man kunde göra bättre. Att trampa på stället är tråkigt och leder ingen vart. Det sägs ju att människan har ett ständigt behov av att utvecklas.

Detta arbete kunde göras på flera sätt och möjligheterna är obegränsade. Eftersom jag tror mig vara den första som skriver om HIFK:s medierapportering tar jag mig rättigheten att tänka: jag började någonstans, senare kan jag eller någon annan fortsätta. Sättet jag jobbat på kommer från hjärtat och huvudet. Det vore värdefullt att låta detta arbete översättas eftersom det når då en större publik. Hockeyn i Finland behöver mera transparenta utredningar för att hela folket ska känna sig hemma i grenen och de som vill hålla kvar slagsmålen och dyra biljetter, samt en färglös grundserie kanske ändrar åsikt efter att de läst detta.

9 FORTSATTA FORSKNINGSFÖRSLAG

Jag önskar att mitt arbete fungerar som inspiration för att forska ämnet ytterligare. Någon äldre person kan ännu minnas och sätta sig i noggrannare hur det rapporterades om HIFK till exempel under åren 1950-2000. Någon yngre person kan om 20år göra ett slutarbete om det dåvarande läget, klart jag också om jag har lust. Det finns uppenbarligen en massa intressanta saker att forska och reda ut om man bara orkar och vågar. Som sakt skulle det finnas efterfrågan på ett liknande arbete om Jokerit, Blues och övriga lag. Övriga sporter, olika företag, vem som helst som verkar intressant.

Ytterligare önskar jag att vi alla vågar vara modiga och försöka få bra förändringar till stånd i sportvärlden och för övrigt . Vad som sedan är en bra förändring kan diskuteras, själv anser jag mig ha lätt att göra skillnad på gott och ont. Det är ju det livet handlar om: göra goda gärningar varje dag. Om inte, är det väl lika bra att flyga till Mars och strunta i om det i Mars-månad spelas dunderhet slutspelshockey i Stadi eller inte.

Det vore toppen om jag eller någon annan ytterligare kunde öppna portar för sådan information som i värsta fall endast nås genom intervjuer, baserade på förtroende mellan intervjuaren och den intervjuade. Öppenhet och friskt mod är nyckeln. Samtidigt ska man använda sunt förnuft för att inte låsa de portar man redan öppnat. Det lönar sig att vara försiktig.

En människa öppnar ju sig tag för tag. Man borde intervjua samma personer flera gånger. Vem vet vad som händer på bastuterassen, där det dricks Koff eller Coca-Cola. Just det: någon kunde forska i hur HIFK skulle påverkas om alkoholen förbjöds på deras matcher och vilken ståndpunkt medierna har tagit i alkoholdiskussionen. ”Coca-Cola kväll på Nordis med familjen” skulle få många att höja på ögonbrynen. Socker är förstås också ohälsosamt i för stora mängder så snart bjuds det väl bara på hälsodrycker i Ishallen. Kan medierna få till stånd denna ändring? Vilken är mediernas makt och ansvar i hockeyn och andra sporter? Hur har sportvärlden ändrats efter att flera av vanliga konsumenter blivit vandrare genom att sprida information på Twitter osv.?

Genom att använda sitt förnuft, fantasi och kreativitet kan man få gjort sådana projekt

som kan vara till nytta länge. Jag hoppas mitt är ett sådant och hoppas att andra dras med av bara tanken.

Om man inte orkar skriva, kan man göra videos, hemsidor eller till och med en teaterpjäs på ämnet. Varför fundera över hur saker är och hur de kunde vara, när man med mod kan få veta?

”Man ska aldrig bli och stampa på stället” är ett bra uttryck jag lärt mig. På äkta stadi heter det ”man ska aldrig bli o jumitta”.

Utan förändringar och fräscha tankar blir livet nämligen otroligt trist.

Man ska ju inte behöva leka att livet är fascinerande. ”Ei tartte bluffaa et ois kliffaa”.

Till sist en hälsning till alla vars hjärta inte ännu är rött. Kom med på färden. Skutan seglar!

KÄLLOR

Allern Sigurd, Pollack Ester 2012. Scandalous! The Mediated Construction of Political Scandals in Four Nordic countries.

Hakola Tero 28.8.2014 Helsingin Sanomat

”Kolme HIFK-junioria pelikieltoon tappelusta - kanadalaisille porttikielto Suomeen”

<http://www.hs.fi/urheilu/a1409191392009>

Hämtad 24.11.2014

Helsingin Sanomat 19.7.2012. Finska Notibyråns nyhet.

”HIFK-valmentaja Matikainen siirtyy KHL:ään ja Omskiin”

<http://www.hs.fi/urheilu/a1305584645163>

Helsingin Sanomat 11.9.2012

”Helsingin Sanomat lopettaa yhteistyönsä Jokereiden kanssa kohuottelun takia”

<http://www.hs.fi/urheilu/a1305598484843>

hämtad 24.11.2014

Hepojärvi, Harri 24.10.2011. Urheilulehti

”Hirschovitsin lähtölaskenta alkanut - ”HIFK etsii uutta kakkossentteriä.”

<http://www.urheilulehti.fi/jaakiekko/hirschovitsin-lahtolaskenta-alkanut-%E2%80%93-%E2%80%9Dhifk-etsii-uutta-kakkossentteria%E2%80%9D>

Hämtad 23.11.2014

HIFK.fi. 17.9.2013

”Käräjäoikeus ratkaisi Petri Matikaisen ja Helsingin IFK:n välisen riidan”

<http://www.hifk.fi/uutiset/kaeraejaoikeus-ratkaisi-petri-matikaisen-ja-helsingin-ifk-naelisen-riidan>

Hämtad 24.11.2014

IltaSanomat audiointervju 20.9.2013.

”Lätkäradion Kimmo Kuhta-spesiaali osa kaksi” ”tää on yks huikeimmista pukukoppis-

tooreista”

<http://www.iltasanomat.fi/sm-liiga/art-1288601215910.html>

Hämtad 23.11.2014

IS TV 19.10.2013

”Näin Trevor Gillies puhui Nelonen Pron studiossa”

<http://www.istv.fi/liigamaalit/vid-1288611393291.html>

Hämtad 23.11.2014

Mikola, J.P. Jääkiekkolehti 9/2014 sid 44-45. Intervju med Carl Haglund.

”KHL-Jokereista nostetta koko Suomen kiekkoilulle”

Koikkalainen Mikko 23.10.2014. Urheilulehti (nr 43) sidan 55.

”Avoin kirje Roland Carlssonille”.

Lindqvist Marcus 6.9.2014. Hufvudstadsbladet sidan 30. Kolumn.

”Är det 2014 redan?”

Markkanen Lauri 2.11.2014 Iltalehti

”D-juniorin isä löi tuomaria ottelun jälkeen Espoossa”

http://www.iltalehti.fi/jaakiekkko/2014110218800926_jk.shtml

hämtad 24.11.2014

Markkinointi & Mainonta, Mediaviikko.fi.

<http://mediaviikko.fi/kategoriat/asiantuntija-artikkelit/uutinen/sm-liigan-vakivalta-oliallerille-liikaa-sponsorointi-loppuu.html>

Hämtad 23.11.2014

Miettinen Heikki 21.10.2014. Helsingin Sanomat

”HIFK pakenee hevosia”

<http://www.hs.fi/urheilu/a1413779329072>

Hämtad 23.11.2014

MTV3 Tulosruutu 5.10.2006

Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=1pEj0JEVUEw>

Hämtad 23.11.2014

MTV Urheilu 12.09.2003

”Urheilulehden toimittaja: ”Matikainen löi minua liigaristeilyllä”

<http://www.mtv.fi/sport/jaakiekk/sm-liiga/artikkeli/urheilulehden-toimittaja-matikainen-loi-minua-liigaristeilylla/3849030>

hämtad 24.11.2014

Ostbye Helge, Knapskog Karl, Helland Knut, Larsen Ove Leif. 2004.

Metodbok för medievetskap. Sidorna 101-103.

Partanen Joonas 3.4.2014 ”HIFK pomo päättäväisenä: ”Turbulenssi loppuu nyt”

http://www.iltalehti.fi/smliiga/2014040318179887_sm.shtml

Hämtad 24.11.2014

Saxén Filip, 18.10.2013. Hufvudstadsbladet

”Trevor Gillies spelar i kvällens derby”

<http://hbl.fi/sport/2013-10-18/514466/trevor-gillies-spelar-i-kvallens-derby>

Hämtad 23.11.2014

Savolainen Samuel 4.9.2014. Urheilulehti sidorna 52-58

”Läpimätä ydin”

samt lagpresentationen på sidorna 102-103

”Sterliimpi mutta tehokkaampi?”

Seppänen Esko 19.7.2012 Urheilulehti

”Riitoja, riehumista, ajojahtia - ”Petri Matikainen oli HIFK:lle pelkkää kuraa”

<http://www.urheilulehti.fi/jaakiekk/riitoja-riehumista-ajojahitia-petri-matikainen-oli-hifkille-pelkkaa-kuraa>

Hämtad 24.11.2014

Sihvonen Petteri 3.9.2012. PAF Blog

”Ben-Amor vastaan Peltonen, väkivallan merkit täyttymässä”

<https://blog.paf.com/petterisihvonen/2012/09/03/ben-amor-vastaan-peltonen-vakivallan-merkit-tayttymassa/#.VHH7rPZEiUk>

Häntad 23.11.2014

Wikipedia ”Cheerleading”

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Cheerleading>

Häntad 27.11.2014

Hälsningar från HIFK-fansen

Signaturen @AnnuLii via Twitters personliga epost 20.11.2014

Presenterar på Twitter sig som Anna Maria från Vanda. Elämä on tässä ja nyt! Kymppiveen mutsi. Twiittaaan kintaalla, toisinaan lapasella. Sosionomiopiskelija.

”Följer med HIFK via Twitter, Facebook och den officiella webbplatsen. Läser alltid om HIFK från dagstidningarna när jag hinner. Har även koll på Ligans hemsidor. Kikar på sportnyheter (till exempel Urheiluruutu) i TV. Om jag inte befinner mig i hallen ser jag HIFK:s matcher via Ruutu.fi.

HIFK är väldigt bra och stort framme i media. Rapporterna om laget är mångsidiga. HIFK kunde delta i fler välgörenhetskampanjer och rapportering från dem.”

Niko Saarelainen via epost 21.11.2014

@nsaarelainen på Twitter

”Medierapporteringen är bra. I och med att HIFK Fotboll steg till Tipsligan har man även fått läsa om föreningens fotbollsverksamhet vilket är en bra sak. Jag hoppas på framgångar i Champions Hockey League och i fotbollens Tipsliga. FM-ligan noterar jag inte längre, eftersom de gjort bort sig. Sista dödsstöten var den när Ligan berättade om att man ytterligare tänker utöka på mängden lag som tar sig till slutspelet (12/15 lag). Det dödar grundseriens betydelse helt och hållet. HIFK är en familj. Världens bästa sportklubb.”

**Ytterligare kommentarer från en handfull rödhjärtade
supportrar i hallen 19.11.2014 samt en kommentar från baren**

”Helsingin Sanomat håller bra kvalitet”

”Urheilulehti är för kritisk, trovärdigheten brister”

”Nätgrejerna är för ytliga, djupgående artiklar i tidningar som Urheilusanomat är bra”

”Ju mera man vet om laget desto mera folk kommer det till hallen”

”Det är roligt att följa med spelare man läst om eller känner”

”Önskar mångsidigare matchrapporter, inte bara intervjuer med klichésvar ”vi försökte
vårt bästa” ”

”På landet skrivs det vad som helst om HIFK”

*Utöver detta försökte jag få den officiella fan club-ledningens åsikter men de svarade
inte på mina förfrågningar via epost. Det visade sig även oöverkomligt svårt att få
kommentarer av radioreportrarna Uuge Kojola och Harri Hinkkanen.*

Micke Stenberg:

Tänäkin iltana meitä viihdyttää nämä ihanat tsirbulat.

IFK Big Red Cats

IFK tänään IFK ikväll.

Joukkueen kapteeni, lagetts kapten... Ville Peltonen....

* * *

IFK hyökkää. Yhdeksän nummer nio Kimmo Kuhta....

Kiekko snadisti yli laidan.

Uuden kiekon tarjoaa Tyssenkrupp hissit,
se snadisti parempi hissifirma.

Liigan mainoskatko.

Snöget putsaa bilteman gimmat.

* * *

IFK:n nälkäisimmän pelaajan palkitsee mammarosa Töölön torilla.

Suoritetaan videotarkistus.

Vi tar en titt på en liten videosnutt.

Illan avausmaalin tekijä numero 48 Hannu ”Hank” Pikkarainen!!!

* * *

Kvällens publiksiffra 8200 betalande åskådare.

IFK Kiittää, IFK tackar

Kiitos. Tack tack.

Vi önskar er alla en trygg hemresa.

Bete er inte som Jokerit.

